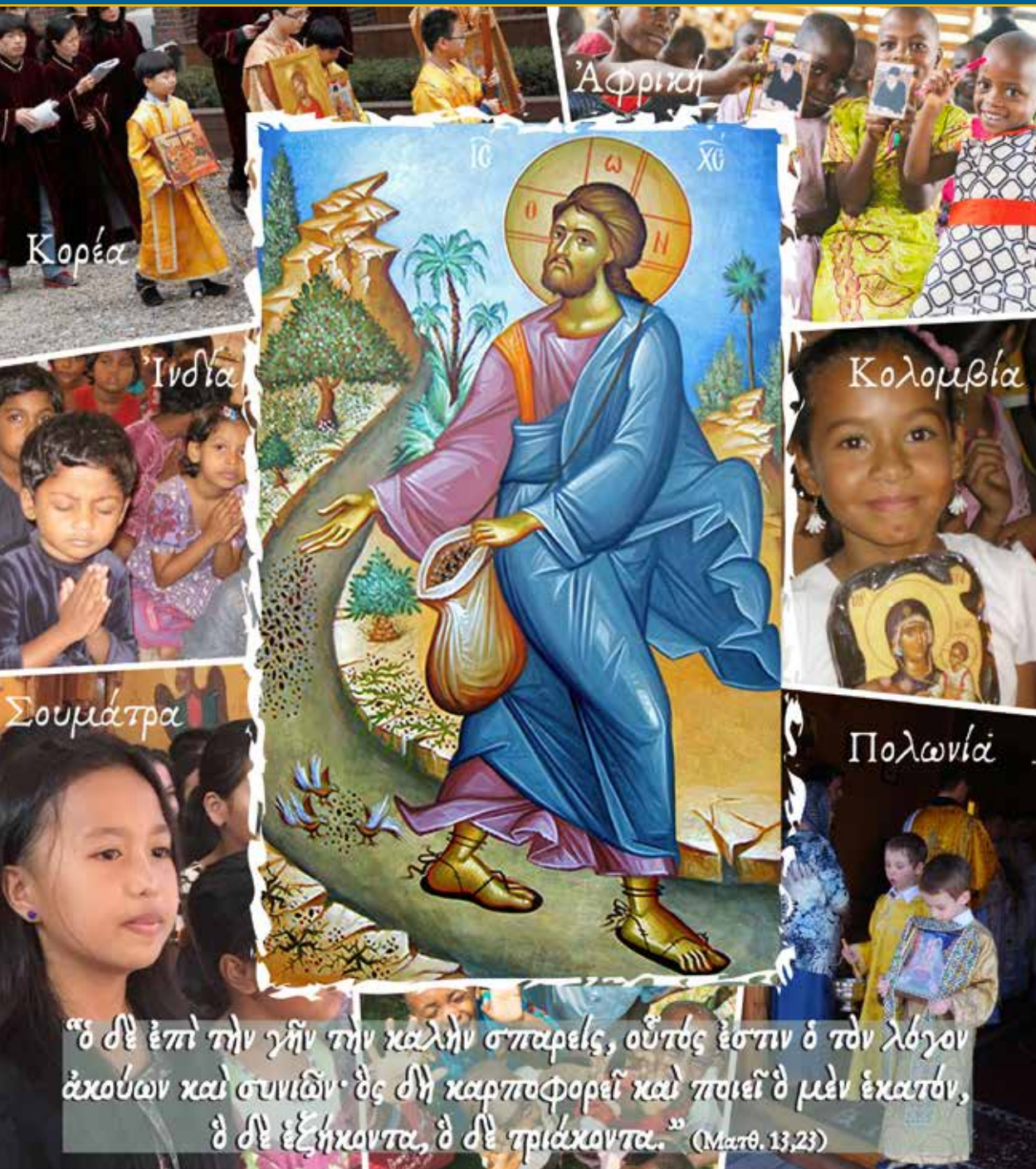




# ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021 - Τεύχος 155



Κορέα

Ινδία

Αφρική

Κολομβία

Σουμάτρα

Πολωνία

“ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπείρεις, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιῶν· ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.” (Ματθ. 13,23)

# Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ



Ο πνευματικός ιδρυτής μας  
μακαριστός Μητροπολίτης  
Θεσσαλιώτιδος  
& Φαναριοφερσάλων  
Κωνσταντίνος († 24 Μαρτίου 2007)

## ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

**Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ  
ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ**  
δέχεται στους εξής Τραπεζικούς λογαριασμούς

### ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**

### ALPHA BANK

IBAN: **GR890140 47104710 0200 2005 848**

**Παρακαλούμε ταχυδρομείστε  
τήν απόδειξη τής Τραπέζης  
στόν "Ομιλό μας, ή ενημερώστε μας  
τηλεφωνικώς με πλήρη στοιχεία  
δωρητού καί ήμερομηνία κατάθεσης.  
Ή απόδειξη πού θά εκδώσουμε  
μπορεί νά χρησιμοποιηθεί  
στή φορολογική σας δήλωση.**

Ή ανωτέρω διαδικασία δέν είναι υποχρεωτική  
σε όσους θέλουν νά κρατήσουν άνωθυμία.

## ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** όδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200  
τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 29845.  
ώρες λειτουργίας: 5<sup>00</sup>-6<sup>30</sup> μ.μ. κάθε Τρίτη, 10<sup>00</sup>-12<sup>00</sup> π.μ. κάθε Τετάρτη, 10<sup>00</sup>-11<sup>00</sup> π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαϊνα 14, Τ.Κ. 32100  
τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516  
ώρες λειτουργίας: 5<sup>30</sup>-7<sup>00</sup> μ.μ. καθημερινώς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»:** Θερινούς  
μήνες εϊς Άνάληψιν Άραχώβης Τ.Κ. 32004  
τηλέφωνο: 22670 - 31290.  
Όλες τϊς ώρες καθημερινώς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200  
τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου  
Ψαρρού 100, Τ.Κ. 33055  
τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008  
ώρες λειτουργίας: Καθημερινώς  
έκτός Σαββάτου καί Κυριακϊς.

## ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

### Πρόεδρος:

Μαρίνα Μπέκου, Νοσηλεύτρια Α΄ Βαθμού

### Άντιπρόεδρος:

Νικόλαος Άρβανίτης, Έλεύθερος Έπαγγελματίας

### Γραμματέας:

Ρουθ Ναμουίμπου, Πτυχιούχος Φυσικϊς Άγωγϊς  
& Άθλητισμού ΑΠΘ

### Ταμίας:

Μαρία Σταυριανού, Οικονομολόγος

### Εϊδικός Γραμματέας:

Άθανάσιος Μούσης,

Μηχανικός Ένεργειακϊς Τεχνολογίας Τ.Ε.

### Μέλη:

Άργυρώ Σώχου, συνταξιούχος Ίδιωτ. τομέα  
Έλένη Σίμου, Τεχνικός Έπολογιστικϊων Συστημάτων

## «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαίο περιοδικό, ιδιοκτησία του  
**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ  
ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ  
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.**

Όδός Τρυγόνος 3, (Άνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ  
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,  
κιν.: 693 411 1935

### ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανού,  
Ρουθ Ναμουίμπου

### Έκδότης - Υπεύθυνος κατá νόμο:

Μαρίνα Μπέκου, Όρφανίδου 59,  
Άνω Πατήσια - Άθήνα, Τ.Κ. 11142

Έκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υίοι Θ. Βγόντζα Ο.Ε.  
Άνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Άχαρων, 136 71  
τηλ.: 210 3410-436, [www.lychnia.com](http://www.lychnia.com)

**ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ**

**ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ**

## ‘Οδεύοντες προς τό «Πάσχα» τοῦ καλοκαιριοῦ

**Τ**ήν άγία περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγοῦ-  
στου ἡ Άγία μας Ὁρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει νά τηρήσωμε εὐλαβῶς καί προθύμως τήν νηστεία τῆς συντόμου αὐτῆς περιόδου. Καί μέ μετάνοια καί τίς ἐναλλασσόμενες Ἱερές Παρακλήσεις, τήν μεγάλη καί τήν μικρή καί ὅλες τίς ἄλλες λατρευτικές εὐκαιρίες, νά προῦπαντήσωμε καί νά τιμήσωμε πρεπόντως τήν μεγάλη Θεομητορική ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας.

1. Ἡ πρώτη ἑορτή τῆς άγίας αὐτῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταυγοῦστου εἶναι ἡ **πρόδος τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ**, δηλαδή ἡ ἀνάμνησις τῆς Λιτανεύσεως τοῦ Τιμίου Ξύλου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀντιγράφουμε ἀπό τό ἱερό Συναξάριο τῆς 1<sup>ης</sup> Αὐγοῦστου τά ἑξῆς, τά ὁποῖα παραθέτουμε εἰς τήν ἀπλήν γλῶσσα: «*Διά τίς κατά τόν μήνα Αὐγουστο, ὡς ἐπί τό πλεῖστον, συμβαίνουσαι ἀσθένειαι, ἐπικρατοῦσε παλαιά συνήθεια εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν νά περιφέρεται αὐτές τίς ἡμέρες στούς δρόμους καί τίς πλατεῖαις τό Τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ γιά τόν ἁγιασμό τοῦ τόπου καί τήν ἀπαλλαγῆ ἀπό τίς λοιμικές ἀσθένειαι. Καί κατά μέν τήν χθεσινή ἡμέρα, ἀφοῦ τόν ἔβγαζαν ἀπό τό βασιλικόν θησαυροφυλάκιο τόν ἐτοποιηθεῖσαν ἐπάνω εἰς τήν Ἁγία Τράπεζα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς βεβηλωθείσης πλέον ἀπό τοῦς Ἀγαρνοῦς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως μέ τήν μετατροπή της σέ μουσουλμανικό τέμενος). Κατά δέ τήν σημερινή ἡμέρα καί εἰς τό ἑξῆς μέχρι τήν ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀφοῦ ἐλιτάνευαν τό Τίμιον Ξύλον σέ ὅλη τήν Πόλιν τό ἔθεται στή συνέχεια εἰς προσκύνησιν τοῦ λαοῦ. Καί αὕτη εἶναι ἡ λεγόμενη πρόδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.*».

Πόσο θά ἔπρεπε νά μᾶς διδάσκη ἡ Παράδοσις αὕτη τῆς λιτανεύσεως τοῦ Τιμίου Ξύλου εἰς τήν Βασιλεύουσαν στίς δύσκολες ἡμέρες μας, πού ἀντιμετωπίζουμε τήν ἐπιδημία τῆς λοιμικῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ!



Ο Σεβ. Κυθήρων & Αντικυθήρων Σεραφεῖμ

2. Ἀλλά καί ἡ ἄλλη ἑορτή τῆς πρωτομηνίας τοῦ Αὐγοῦστου, ἡ **ιερή μνήμη τῶν ἐπτὰ Μακκαβαίων παιδῶν μετά τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καί τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεζάρου** μᾶς δίδει σπουδαῖα σωτήρια μνῆματα.

Διαβάζουμε εἰς τό ἱερό Συναξάριο τῆς ἡμέρας αὐτῆς: «*Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι παῖδες ἦσαν Ἰουδαῖοι κατά τό γένος καί φύλακες ἀκριβεῖς τῶν πατρῶων νόμων (τῆς Ἰουδαϊκῆς παραδόσεως), καί ἤκμασαν στούς χρόνους τοῦ Βασιλέως τῆς Συρίας Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς (2<sup>ος</sup> αἰῶνας πρό Χριστοῦ), ὁ ὁποῖος ἦταν ἀσπονδος ἐχθρός τῶν Ἰουδαίων. Αὐτός ὁ βασιλεύς, ἀφοῦ ὑποδούλωσε ὅλο τό Ἰουδαϊκό ἔθνος καί ἀφοῦ ἔκαμε πολλά κακά, ἔως καί εἰς αὐτά τά ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, τοῦς ἀνάγκαζε μαζί μέ τά ἄλλα νά φάγουν καί κρέας χοιρινόν, τό ὁποῖο ἦταν ἀπαγορευμένο ἀπό τόν Μωσαϊκόν νόμο. Τότε καί οἱ εὐσεβεῖς αὐτοῖ Μακκαβαῖοι παῖδες, ἀφοῦ συνελήφθησαν μέ*

τήν μητέρα τους Σολομονή και τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο και καταπέζονταν να παραβούν τά υπό τοῦ θρησκευτικοῦ των νόμου ὀριζόμενα, ὑποβλήθηκαν σε μύρια βασανιστήρια, ὅσα γνώμη τυραννική και ψυχὴ θηριώδης δύναται νά ἐφεύρη.

Τά δέ ἐπτά ἀδέλφια μέ τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο, ἀφοῦ τά ὑπέμειναν ὅλα γενναίως και ἔδειξαν ἔμπρακτα ὅτι ὁ καλός λογισμός εἶναι ἀντοκράτορας τῶν παθῶν και ἡμπορεῖ νά τά νικήσῃ αὐτά, ἐάν θέλει, ὑπέμειναν ἐνδόξως μαρτυρικό θάνατο μέ τά βασανιστήρια, τά ὅποια τούς ἐπέβαλαν, ἀφοῦ ἐθυσίασαν τήν ζωή τους διά τήν τήρησιν τοῦ θείου νόμου. Πρῶτον μέν ἐμαρτύρησε ὁ γηραιός διδάσκαλος Ἐλεάζαρ και ἔπειτα ὅλα τά ἐπτά ἀδέλφια, ἀπό τόν μεγαλύτερο μέχρι τόν μικρότερο. Ἡ δέ θαυμαστή μητέρα τους Σολομονή, γεμάτη ἀπό γενναῖο φρόνημα και τόν ἀδύναμο λογισμό τοῦ θήλεος, ἀφοῦ τόν διήγειρε μέ τόν θυμό τοῦ ἄρρενος, παρευρίσκετο στόν θρίαμβο τῶν τέκνων της κατά τοῦ τυράννου, καθώς ἐνίσχυε τό καθένα ἀπό αὐτά στόν ἱερό ὑπέρ τῆς πίστεως ἀγῶνα και ὑπέφερε μέ γενναιοψυχία τάς ὁδύνας των διά τίς ἐλπίδες τους, πού εἶχαν πρὸς τόν Κύριο. Ὅταν δέ εἶδε και τόν νεώτερο υἱόν της νά ἔχη τελειωθῆ (νά ἔχη ὑποστῆ τόν μαρτυρικό θάνατο), πέφτει τελευταία και αὐτή στή φωτιά και ἀξιώνεται μαζί μέ τά παιδιά της νά λάβῃ τό μακάριο τέλος τό ἔτος 168 π.Χ.».

Ἦ πόσο θεοφιλὴς και θεάρεστη γαλουχία, θεοσέβεια και ἀνατροφή τῶν Μακκαβαίων αὐτῶν παίδων ἀπό τήν εὐσεβέστατη και θεόφρονα μητέρα τους Σολομονή, τήν ἄριστη αὐτή και ἀπαράμιλλη παιδοτρόφο και παιδαγωγό! Ἦ ποία σοφή και ἀξιοζήλευτη χειραγωγίσις και διαπαιδαγωγίσις τῶν μακαρίων αὐτῶν ἀδελφῶν ἀπό τόν εὐσεβόφρονα και φιλάρετο διδάσκαλο Ἐλεάζαρο και παιδοτρίβη!

3. Ὅμως, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Αὐγούστου, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται ὡς ὁ μήνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔχει και μία ἄλλη σπουδαία ἑορτή, **τήν ἱερὴ μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης, προστάτιδος και ἐφόρου τῆς ὁμωνύμου**



### Ἐρῆς Μονῆς και τῆς νήσου τῶν Κυθίων.

Δῶρον Θεοῦ πολύτιμον ἡ Ἁγία Ἐλέσα στήν ἀκατοίκητη τότε (τό ἔτος 375 μ.Χ.), λόγω τῶν πειρατικῶν ἐπιδρομῶν, νῆσο τῶν Κυθίων. Κόρη τοῦ εἰδωλολάτρη ἄρχοντα Ἐλλαδίου και τῆς εὐσεβεστάτης συζύγου του Εὐγενίας ἡ Ἐλέσα ὑπῆρξε καρπός εὐκλεῆς τῶν ἀκοιμήτων προσευχῶν τῆς μέχρι τότε στεῖρας μητέρας της, ἡ ὁποία και ἔκαμε τό τάμα της εἰς τόν Κύριο και Θεό μας Ἰησοῦ Χριστό νά τήν ἀφιερῶσῃ στό Χριστό και τήν Ἐκκλησία.

Ἡ εὐλογημένη αὐτή κόρη Ἐλέσα ἐγαλουχήθη ἀπό τήν θεοσεβῆ και ἐνάρετη μητέρα της Εὐγενία **«ἐν παιδείᾳ και νοουθεσίᾳ Κυρίου»** και μαζί μέ τό μητρικό γάλα ἔλαβε και τό **«λογικόν και ἄδολον γάλα τῆς πίστεως»**. Ὅμως, εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν ἡ εὐσεβὴς μητέρα της, προαισθανθεῖσα τήν πρὸς Κύριον ἐκδημία της, ἐκάλεσε κοντά της τήν Ἐλέσα και ἀφοῦ τήν ἐνουθέτησε νά μένη σταθερή και ἀκλόνητη εἰς τήν ἁγία πί-

στι του Χριστού και να μην έφηρασθῆ από την άσέβεια και την ειδωλολατρική πλάνη του πατέρα της, προείδε την μαρτυρική της τελείωσι ως νύμφης του Χριστού και της άφησε την μητρική της ευχή.

Ὁ πατέρας της εφρόντιζε για να άποκαταστήσει την κόρη του Ἐλέσα ύπανδρεύοντας την μέ τον καλύτερο άρχοντα, αλλά ή κόρη του άπεποιεῖτο κάθε πρότασι γάμου, ποθοῦσα να άφιερωθῆ στον οὐράνιο Νυμφίο της Ἰησοῦ Χριστό. Καί όταν ο πατέρας της άνεχώρησε για ένα διάστημα από την οίκια τους για έμπορικούς σκοπούς, εκείνη βρήκε την ευκαιρία να μεταναστεύσει στο άκατοίκητο τότε νησί τῶν Κυθήρων για να ζήσει την άφιερωμένη στον Κύριο μοναχική ζωή. Ὁ άρχοντας Ἐλλάδιος έπιστρέφοντας στην οίκια του έμαθε τά της άναχωρήσεως της κόρης του εις τά Κύθηρα και άμέσως έφθασε στο νησί άναζητώντας την. Ὅταν την συνάντησε την παρακαλοῦσε μετά δακρύων να έπιστρέψουν στο σπίτι τους, αλλά εις μάτην οί παρακλήσεις του. Ἡ Ἐλέσα ήταν άμετακίνητη στην άρνησί της να έπιστρέψῃ στην πατρίδα τους, λέγοντας ότι της ήταν άδύνατο να συγκατοική μέ τον ειδωλολάτρη και άλλόθρησκο πατέρα της, ενῶ αυτή ήταν βαπτισμένη χριστιανή. Ἐθύμωσε ο Ἐλλάδιος μέ την έπίμονη άρνησι της Ἐλέσας, την άρπαξε από τους πλοκάμους της κεφαλῆς της, την έσυρε κατά γῆς και την κτυποῦσε μέ ράβδο, έως του την καταπλήγωσε. Τελικῶς ή Ἐλέσα ξεφυγε από τά χέρια του πατέρα της, διεπέρασε από την σχισμή του βράχου, άλλ' εκείνος έπῆγε από την άλλη πλευρά του βράχου, την εκτύπησε μέ μία πέτρα στο μέτωπό της και της συνέτριψε τά δόντια. Ἐπειτα ο δεινός αυτός παιδοκτόνος απέκοψε μέ την μάχαιρα την άγία της κεφαλή την 1<sup>η</sup> Αὐγούστου του έτους 375 μ.Χ.

Πόσο μεγάλη πίστι και άρετή είχε ή Ἁγία Ἐλέσα, πόσο άκλόνητη και άμετακίνητη ήταν στην άπόφασί της να άφιερωθῆ για πάντα στον Χριστό, αλλά και πόσο σκληρός και άσπλαγχνος ήταν ο άθλιος πατέρας της, τυ-

φλός και παραδομένος στην ειδωλολατρεία, καθώς προτίμησε τον άπάνθρωπο φόνο της κόρης του Ἐλέσας και όχι τον σεβασμό της έπιλογῆς της να άρέσει στον Νυμφίο της Ἰησοῦ Χριστό!

Ἀγαπητοί μου άδελφοί,

Ἡ έορτή της προόδου του Τιμίου Σταυροῦ και ο συνεορτασμός τῶν άγίων έπτά Μακκαβαίων παιδων μετά της μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, του διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου και της άγίας Ὅσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης της εν Κυθήροις άθλησάσης ανοίγουν την ιερή περίοδο του Δεκαπενταυγούστου και μᾶς ενισχύουν εις τον πνευματικό άγωνιστικό στίβο της νηστείας και της μετανοίας. Ἡ δύναμις του Τιμίου και Ζωοποιοῦ Σταυροῦ και τά φωτεινά ύποδείγματα εὔσεβειας, σεβασμοῦ τῶν ιερῶν της Πίστεως ήμῶν Παραδόσεων και αὐτοθυσίας μᾶς ενδυναμώνουν εις τον ιερόν πνευματικόν άγώνα μας.

Διά της προσευχῆς, της ύπομονῆς και της καρτερίας έπέτυχαν οί έορταζόμενοι Ἅγιοι **τά μεγάλα κατορθώματα της Πίστεως των, την έμμονή των εις τά ιερά των πιστεύματα, την όμολογία της εις τον Θεόν άκλονήτου Πίστεως αὐτῶν και την μαρτυρική τελείωσί τους για την άγάπη του άληθινοῦ Θεοῦ.**

Μέ τά ίδια πνευματικά όπλα της προσευχῆς, της νηστείας, της πίστεως και της ύπομονῆς καλούμεθα και έμεῖς να αγωνισθοῦμε στο ιερό στάδιο της περιόδου του Δεκαπενταυγούστου, αλλά και στο επικείμενο νέο εκκλησιαστικό έτος.

Εὐχόμενος, όθεν, πᾶσαν παρά του Τρισαγίου Θεοῦ ήμῶν εὐλογίαν και χαρίτωσιν ήμῶν και την σκέπην και προστασίαν της Ἁγνῆς Θεομήτορος έφ' ύμᾶς, τους οικείους και συγγενεῖς διατελῶ,

Μετά πατρικῶν εὐχῶν και εὐλογιῶν

† Ὁ Κυθήρων & Αντικυθήρων Σεραφεῖμ

## Σκέψεις Αγίων και σύγχρονων ποιμένων της Εκκλησίας μας για το βαθύτερο νόημα της Ιεράς Αποστολής

**Σ**το ξεκίνημα της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς, νιώθω την ανάγκη να ξαναθυμηθούμε μαζί το ουσιαστικό νόημα της ιεραποστολής στη ζωή μας, μέσα από κείμενα Αγίων και Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Γράφει ο Άγιος Αμφιλόχιος της Πάτμου, ο οποίος προέτρεπε τα πνευματικά του παιδιά να υπηρετήσουν ως στρατιώτες του Χριστού στο ιεραποστολικό του στράτευμα εντός και εκτός Ελλάδας: «**Αγαπητά μου παιδιά, είτε το θέλετε είτε όχι, είμαστε οι βάρκες της σωτηρίας, έτοιμοι να υποδεχτούμε τα πρόσωπα που έχουν πέσει στη θάλασσα του μη χριστιανικού κόσμου. Κανείς δε σκέφτεται για το ανέβασμα των ναυαγών πάνω στο πλοίο του Ιησού, να κάνει έργο της ζωής του το σταμάτημα των κυμάτων, να βοηθήσει στη σωτηρία του κόσμου [...]. Εμάς μας κάλεσε ο Ηγαπημένος (αναφέρεται στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο) του Ηγαπημένου (του Χριστού μας)». Και κάπου αλλού γράφει: «Κάτω από τα χιόνια του χειμώνα παραμένουν ακόμα φυτά πνευματικά, που προ πολλών χρόνων εφυτεύθησαν από ιεραποστολικά χέρια και είναι έτοιμα να εμφανισθούν [...]. Εμείς θα προσπαθήσουμε να διαλύσωμεν τους πάγους, για να μπορέσουν να δουν το φως του Χριστού και να ζωογονηθούν από τον Ήλιο της δικαιοσύνης, τον Χριστό». Οι ευαίσθητες πνευματικές κεραίες του Οσίου Αμφιλοχίου έπιαναν το ιεραποστολικό κάλεσμα και μιλούσε**

προφητικά για την ορθόδοξη ιεραποστολή: «**Από παντού ακούονται φωναί και ζητούν την βοήθειαν. Η Αμερική, η Ευρώπη, η Ασία, η Αφρική**». Με τη διορατικότητά του αναγνώριζε στον ορίζοντα τα σημάδια του γλυκοχαράματος της σύγχρονης Ορθόδοξης Εξωτερικής Ιεραποστολής.

Αγαπητοί μου, η ιεραποστολή είναι ευθύνη όλων μας και όχι μόνο των ιεραποστόλων. «**Η Ιεραποστολή**», αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας, «**δεν αποτελεί συμπλήρωμα ή παράρτημα των εκκλησιαστικών μας δραστηριοτήτων, αλλά βασική έκφραση της πίστεώς μας, της εκκλησιαστικής μας αυτοσυνείδησης**». Και ακόμη ότι: «**ιεραποστολή δεν σημαίνει φυγή από το γεωγραφικό, κοινωνικό μας χώρο προς άγνωστες εξωτικές χώρες, αλλά σταθερό προσανατολισμό προς το κέντρο της χριστιανικής εμπειρίας, την ουσία της πίστεώς μας, της ελπίδας, της αγάπης και των χριστιανικών προσδοκιών, ώστε να κατανοήσουμε το μυστήριο της σωτηρίας εν Χριστώ στην παγκόσμια και εσχατολογική προοπτική του**». «**Αν**», όπως γράφει ο π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, «**οι θεμελιώδεις αξίες μας είναι η αγάπη, η δικαιοσύνη, η διακονία, το μοίρασμα, η χαρά και η ομορφιά της ζωής που αναδύεται στα απλά και καθημερινά δώρα του Θεού**», τότε αυτά μπορούμε απλά να τα αντικαταβάλλουμε στους αναγκασμένους αδελφούς μας.

Ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο της ιεραποστολής είναι η προσευχή. Γράφει ο Επίσκοπος Τολιάρας και νοτίου Μαδαγασκάρης κ.κ. Πρόδρομος, «**Η προσευχή λυγίζει κυπαρίσσια; Κι αν με ρωτήσεις, “όντως λύγισε, εν υποκλήσει, το κυπαρίσσι μπροστά στη θερμή προσευχή της οσίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου;”, θα σου απαντήσω “ναι!”.** Όχι γιατί το είδα με τα μάτια μου. Απλά γιατί είδα ότι με την προσευχή ανθίζει η πίστη σε τόπο που δεν είχε χαρακτηί ούτε κατά τύχη Σταυρός στο χώμα. Είδα ναοί να χτίζονται εκεί που πριν δεν υπήρχε τίποτα. Είδα κόσμο να κινητοποιείται για τον μακρινό αδελφό του, ο οποίος τώρα κάνει τα πρώτα βήματα στην αληθινή πίστη, αφήνοντας πίσω πατρογονικές παραδόσεις αιώνων. Είδα σε ένα χρόνο από εκεί που δεν ήξερε κανείς να κάνει το Σταυρό του και νόμιζαν ότι η Θεία Ευχαριστία είναι ένα κοινό συσσίτιο, κατά το οποίο περιμένουν στη σειρά να φάνε κάτι, να γεμίζουν τώρα το ναό και να δέχονται με δίψα την κατήχηση. Είδα λοιπόν πράγματα πιο δύσκολα από την υπόκλιση του κυπαρισσιού να συμβαίνουν και να λαμβάνουν σάρκα και οστά με μόνο χάρτη στη ζωή την προσευχή. Επομένως, ναι! Είμαι βέβαιος για κάθε θαύμα».

Πραγματικά, καθημερινά στη προσευχή μας, πρέπει να ζητάμε το έλεος του Θεού και τη Χάρη Του, γιατί δεν είμαστε άξιοι γι' αυτό το μεγάλο έργο της ιεραποστολής που μας έχει ανατεθεί. Γράφει ο Άγιος Τύχων ο Ρώσος, «**στον**



Οι ιεραπόστολοι αγωνίζονται για τη «μαρτυρία Ιησού Χριστού έως εσχάτου της γης» - «εσχάτου» με όλες τις έννοιες, γεωγραφική, πολιτιστική, κοινωνική

**Παράδεισο δεν πάμε πραγματώνοντας ηθικές και πνευματικές νίκες. Η πύλη του Παραδείσου δεν ανοίγει με τις νηστείες και τις αρετές μας ή με την ηθική καθαρότητά μας. Ο Παράδεισος είναι δωρεά της αγάπης του Θεού και όχι δικό μας κατόρθωμα ή αξιομισθία. Δεν πάμε στο Παράδεισο νίκη-νίκη, αλλά ήττα-ήττα. Ο Παράδεισος δωρίζεται σε κείνους που ποτέ δεν πίστεψαν ότι τους ανήκει, και μάλιστα αποκλειστικά».**

Εύχομαι, με τις ευλογίες του πνευματικού καθοδηγητή του Συλλόγου μας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ, όλοι μας με πολλή ταπεινώση και με πολλή προσευχή, αναλογιζόμενοι τη μηδαμινότητά μας μπροστά στο μεγάλο έργο της ιεραποστολής, που ουσιαστικά είναι έργο όχι δικό μας αλλά έργο του Θεού, να προσπαθήσουμε να βάλουμε το ελάχιστο από τον προσωπικό μας αγώνα στο έργο αυτό.

**Μαρίνα Μπέκου  
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**

## Νικηφόρος Μικραγιαννανίτης (†). Ο δωρικός Ιεραπόστολος Προσωπικές μαρτυρίες

**Τ**η Συνοδεία των Μικραγιαννανίτων «Γερασιμαίων» την είχα επισκεφθεί πολλές φορές, αλλά δεν είχε τύχει ποτέ να συναντήσω τον π. Νικηφόρο. Συνήθως έλειπε στην Αθωνιάδα για μαθήματα. Μια φορά όμως στάθηκα «τυχερός». Θα

την πρώτη συνάντησή μας, 30 χρόνια αργότερα, στο Ζαΐρ που είχε μετονομαστεί στο μεταξύ Κονγκό, στη δική μου πρώτη επίσκεψη στην Αφρική, σκέφτηκε λίγο, μισοχαμογέλασε και είπε: «Ήταν η πρώτη φορά που είχα κατέβει...».



*Ο μακαριστός κυρός Νικηφόρος θα πρεσβεύει για το Κονγκό, και πατρικώς θα ευλογεί τώρα από τα ουράνια σκηνώματα το ιεραποστολικό έργο, το οποίο τόσο αγάπησε και κοπίασε*

ήταν στα μέσα της δεκαετίας του 1980 και οι Πατέρες της Συνοδείας τον περίμεναν από ένα αλλιώτικο ταξίδι. Θα γύριζε, λέει, από την Αφρική. Είχε πάει στο Ζαΐρ για να βοηθήσει στην Ιεραποστολή. Γύρισε γεμάτος εντυπώσεις και δώρα. Τα δώρα ήταν από την ξυλογλυπτική τέχνη των ντόπιων και οι εντυπώσεις ήταν από τα ήθη και το τοπίο αυτής της εξωτικής χώρας. Όταν του θύμισα αυτήν

Μετά από την πρώτη εκείνη φορά, μάθαινα αραιά τα νέα του. Την προσφορά του στην εκπαίδευση της Εκκλησίας της Αλβανίας, την ανάρρησή του στο θρόνο της Εκκλησίας της αφρικανικής χώρας, τον αγώνα του για το νεοσύστατο Πανεπιστήμιο της Εκκλησίας στην πρωτεύουσα Κινσάσα. Στην αγωνία του και στον αγώνα του αυτόν, άρχισε να επισκέπτεται τη Θεολογική Σχολή της Θεσσα-



λονίκης, ώστε να βρει διδάσκοντες για τα μαθήματα της Θεολογικής Σχολής του «Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτη» της Κινσάσα. Ήδη οι καθηγήτριες του Τμήματος Θεολογίας Μαρία Καζαμιά († 2016) και Νίκη Παπαγεωργίου είχαν ξεκινήσει να συνδράμουν στο έργο του, διδάσκοντας. Και ο Θεός ευδόκησε να αξιωθώ κι εγώ της τιμής της Ιεραποστολής.

Από την πρώτη στιγμή που κατέβηκα, με αιχμαλώτισε η μέριμνά του. Άοκνος, από το πρωί ως το βράδυ να ασχολείται με τα ζητήματα της Επαρχίας του. Άκρως φιλακόλουθος, να βρίσκει χρόνο για τις καθημερινές ακολουθίες. Μια μητρόπολη αληθινό μοναστήρι. Συγκαταβατικός με τις αδυναμίες των ανθρώπων. Θυμάμαι

έναν συνεργάτη του να δυσφορεί με τη μακροθυμία του: «Είπαμε να αγαπάς και να συγχωρείς, αλλά όχι κι έτσι! Τους πιάνει να τον κοροϊδεύουν και ούτε τους διώχνει ούτε τους φωνάζει! Μα γίνεται έτσι δουλειά;». Κι όμως γινόταν! Η καλοσύνη του τους άγριους ημέρευε και τους πονηρούς τούς συνέφερνε. Η πράα μορφή του έφερνε την καλή αλλοίωση στους γύρω του.

Ένα μεσημέρι έτυχε να βρεθούμε οι δυο μας στην επισκοπική οικία. Άρχισε να μαγειρεύει. Του ζήτησα να τον βοηθήσω, μα δεν το επέτρεψε. «Είμαι καλόγερος, μην το ξεχνάς», είπε κοφτά. Με το ζόρι έκανα κι εγώ κάτι λίγα στο σερβίρισμα. «Είσαι μουσαφίρης, δεν θα το χαλάσουμε τώρα», επέμενε. Εκείνο που καταλάβαινα πως τον ευχαριστούσε,

ήταν να λέμε για το Άγιο Όρος. Ιστορίες, πρόσωπα, θύμψες. Εκεί ζωντάνευε αλλιώς, ο τόπος της φωνής του άλλαζε, οι μνήμες του έδιναν δύναμη και ζωή.

Κάποια στιγμή χτύπησε το τηλέφωνό του. Συνοφρυώθηκε σε αυτά που του έλεγε ο συνομιλητής του. Ήταν κάποιος ιερέας από τις ανατολικές περιοχές της χώρας – άρα και τις πιο ανήσυχες



*Άοκνος, από το πρωί ως το βράδυ με προσωπική εργασία και ακάματη νυχθημερόν επίβλεψη, ο μακαριστός Νικηφόρος ασχολείτο με τα ζητήματα της Επαρχίας του*

κοινωνικά. Του ανακοίνωσε ότι μια ένοπλη ομάδα απήγαγε τον ψάλτη του και ζητούσε λύτρα από την Εκκλησία... Αφού έδωσε οδηγίες για τις διαπραγματεύσεις και έκλεισε το τηλέφωνο, γύρισε και με είδε που ήμουν με κομμένη την ανάσα. «Είναι κάτι συνηθισμένο», με καθυσάχασε. «Εξάλλου, κάθε φορά που χτυπάει το τηλέφωνο, ξέρω ότι θα είναι για κάποιο πρόβλημα, κατά κανόνα σοβαρό», συμπλήρωσε και συνέχισε τις αγιορείτικες αναμνήσεις (για την ιστορία, ο ψάλτης ελευθερώθηκε το ίδιο βράδυ, χάρη σε μερικές δεκάδες δολάρια...).

Την ίδια χαρισματική αταραξία έδειξε και σε μια άλλη περίπτωση, όταν μου ζήτησε να τον βοηθήσω σχετικά με μία ομιλία που θα έδινε σε ένα μεγάλο συνέδριο. Συγκεκριμένα, ήθελε να δώσει

στους διοργανωτές κάποιες φωτογραφίες από τη διακονία του στο Κονγκό, για να προβάλλονται συνοδευτικά με τον λόγο του. Οι φωτογραφίες αυτές ήταν αποθηκευμένες σε κάποιον υπολογιστή και σε μερικά στικάκια. Εδώ βρισκόταν η δική μου αρωγή: να ψάξω να βρω μέσα στα αρχεία ποιες φωτογραφίες θα ήταν οι πιο κατάλληλες για την περίπτωση. Αφού βρήκα τα σχετικά αρχεία, καθίσαμε μαζί και αρχίσαμε το ξεδιάλεγμα. Οι περισσότερες

όταν πήγε να επισκεφθεί ένα χωριό Ορθοδόξων – αλλά και τους Ορθόδοξους πιστούς που χόρευαν και τραγουδούσαν στους ετερόδοξους επισκέπτες για τον δικό τους επίσκοπο που έφτασε στον τόπο τους, ενώ οι δικοί τους αρχιερείς δεν το έκαναν ποτέ... Για τον ηλικιωμένο Κονγκολέζο, από το γειτονικό χωριό, που τον πλησίασε και ζήτησε να πιάσει το χέρι του, γιατί δεν είχε δει ποτέ στη ζωή του λευκό άνθρωπο... Για τον «βασι-



*Ο Αρχιεπίσκοπος Κινσάσα Νικηφόρος με τον προκάτοχό του, μητροπολίτη Πενταπόλεως Ιγνάτιο, κατά τη διάρκεια τιμητικής εκδήλωσης για την προσφορά του Σεβ. Ιγνατίου στη χώρα*

φωτογραφίες ήταν από τις πολυήμερες περιοδείες του. Βλέπετε, η χώρα του Κονγκό είναι τεράστια σε έκταση και ο ίδιος ήθελε τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο να περιέρχεται όλες τις ενορίες του.

Σε κάθε ομάδα φωτογραφιών, λοιπόν, στεκόταν, συλλογιζόταν και είχε κάτι «εξωτικό» να πει. Για το ποταμόπλοιο που χάλασε την ώρα του ταξιδιού και το πήγαν σε μια όχθη για να επιδιορθώσουν τη βλάβη και τους έπιασε η νύχτα κάτω από ένα τεράστιο δέντρο κι εκείνος έβλεπε την «κίνηση» στα κλαδιά του και αναρωτιόταν τι απ' όλους τους ενοίκους του θα τους επισκεφθεί... Για τους κατοίκους των χωριών στην καρδιά της ζούγκλας που μαζεύτηκαν για να τον δουν,

«βασιλιά» μιας φυλής που συζητούσε μαζί του για την εισδοχή στην Ορθοδοξία των ανθρώπων της... Για το αυτοκίνητο που χάλασε και χρειάστηκε μια μοτοσικλέτα να τον μεταφέρει... Και για τόσα άλλα...

Κάποια άλλη φορά, ύστερα από την ακολουθία του Όρθρου στο παρεκκλήσι του Επισκοπείου, μου ζήτησε να πάω μετά το πρωινό από

το γραφείο του, να μου δώσει κάτι να ελέγξω. Πήγα και μου έδωσε μερικές επιστολές, να τις δω για τυχόν ορθογραφικά λάθη. Ήταν ευχαριστήρια κείμενα προς επιφανείς και μη δωρητές, αλλά και αιτήματα προς άλλους, ώστε να συνεργήσουν στις ανάγκες της Μητρόπολής του. Αφού έκανα όσες διορθώσεις χρειάστηκαν και του τις επέστρεψα, μου απολογήθηκε: «Ξέρεις, όλη μέρα δεν προλαβαίνω να συντάξω αυτές τις επιστολές και μόνο το βράδυ έχω τη δυνατότητα. Τότε όμως είμαι κουρασμένος και με το ζόρι προσπαθώ να μείνω ξύπνιος και να διαβάσω και να συντάξω την αλληλογραφία. Γι' αυτό και κάνω λάθη και χρειάζεται να περιμένω να έρθει κανείς να τα ξαναδεί...».

Ίσως η πιο συγκλονιστική στιγμή ήταν τότε στα τέλη Μαΐου του 2016. Η πτήση έφτασε κανονικά το βράδυ και με παρέλαβαν από το αεροδρόμιο τα παιδιά, για να με μεταφέρουν στο Επισκοπείο. Το δείπνο δεν είχε τελειώσει ακόμα και η συζήτηση ήταν στο φόρτε της. Θέμα, τι άλλο; Το ίδιο που συζητιόταν σε όλη την Ορθοδοξία εκείνες τις μέρες: η επικείμενη Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Κρήτης. Παρών κι ένας εξ Ελλάδος αρχιμανδρίτης, ο οποίος την επομένη θα επέστρεφε στην πατρίδα, «αρνητής» ωστόσο της Συνόδου.

Το τελευταίο που θα περίμενα εκείνον τον καιρό, ήταν να ξανακούσω τις ίδιες συζητήσεις στην καρδιά της Αφρικής. Ήδη στην Ελλάδα είχαν αρχίσει να αυξάνονται οι αντιρρήσεις για το σπουδαίο αυτό γεγονός της Εκκλησίας μας, με τη συνήθη επωδό: «Αν είναι να μαζευτούν μόνο για να βγάλουν φωτογραφία, καλύτερα να μη μαζευτούν». Ο επισκέπτης αρχιμανδρίτης διατύπωνε

με παρρησία τις αντιρρήσεις του και ο μακαριστός πλέον ιεράρχης Νικηφόρος τού απαντούσε με μια ασυνήθιστη ζωηρότητα και ένταση. Παρά την ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα, τα επιχειρήματα ήταν εκατέρωθεν στερεά και το ενδιαφέρον αμείωτο. Όταν μετά το Απόδειπνο συνάντησα κατ' ιδίαν τον Μητροπολίτη για να του παραδώσω ό,τι έπρεπε να παραλάβει προσωπικά, δεν άντεξα και του εξέφρασα την έκπληξή μου για το έντονο ύφος του, που πρώτη φορά βίωνα.

«Κοίταξε να δεις», μου είπε αμέσως.

«Εμάς εδώ στην υποσαχάρια Αφρική, τα θέματα που πρόκειται να συζητηθούν μας ενδιαφέρουν ελάχιστα ή και καθόλου. Τι να μας ενδιαφέρει δηλαδή; Η νηστεία, που οι άνθρωποι εδώ μπορεί να βρουν όλη τη μέρα μόνο ένα αυγό να φάνε; Ο γάμος, που εδώ παλεύουμε με το πρόβλημα της πολυγαμίας; Εμένα τουλάχιστον ένα πράγμα με ενδιαφέρει: να βγουν στο τέλος μια φωτογραφία!». Έμεινα άναυδος. Γνώριζε τόσο πολύ τις ελλαδικές συζητήσεις; Τον ρώτησα και μου εξήγησε: «Εμείς εδώ έχουμε προ-



Ο γράφων με φοιτητές της Θεολογικής Σχολής «Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης» στην Κινσάσα

βλήματα, που εσείς ούτε τα γνωρίζετε ούτε τα διανοείστε. Έχουμε, που λες, μια αιρετική ομάδα από την Αμερική που λέγεται “Βυζαντινή Ορθόδοξη Εκκλησία”. Αυτοί συνέπραξαν με τους ντόπιους παλαιοημερολογίτες και μας αρπάζουν τους ναούς. Και ξέρεις πώς τους παίρνω πίσω; Πηγαίνω στο δικαστήριο με το Ημερολόγιο της Μητρόπολης. Εκεί, το δείχνω στον δικαστή και του ζητώ να δει τις φωτογραφίες. Και μετά του λέω ότι αυτός είμαι εγώ και αυτός είναι ο Πατριάρχης της Αλεξάνδρειας και αυ-

τή είναι η Σύνοδος του Πατριαρχείου που ανήκω. Ας μας πουν κι αυτοί, πού ακριβώς ανήκουν. Κι έτσι, μας επιστρέφουν τους ναούς μας. Τώρα λοιπόν θα προσθέσω και τη φωτογραφία της Μεγάλης Συνόδου και θα λέω: “Αυτός είναι ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων, αυτός είναι ο Πατριάρχης Μόσχας [ακόμη τότε, δεν είχε αποσύρει τη συμμετοχή της η Εκκλησία της Ρωσίας], αυτός είναι ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής”. Και το έργο μας θα γίνει πιο εύκολο». Και με αυτά τα λόγια με άφησε να αναλογίζομαι τη δυναμική του πλούτου της Ιεραποστολής και μαζί



*Πολλές επιστρατεύσεις έκανε στη ζωή του μακαριστού Νικηφόρου ο Χριστός και η Εκκλησία. Στο Άγιον Όρος, στην Αθωνιάδα, στην Αλβανία και τελευταία και σπουδαιότερη επιστάτευση η Ιεραποστολή στο Κονγκό. Εδώ με ποταμόπλοιο περιέρχεται τις ενορίες της Επαρχίας του*

τον δυτικοκεντρισμό της εκκλησιαστικής μας σκέψης.

Θα ήθελα να κλείσω τις αναμνήσεις αυτές με μια χαρακτηριστική στιγμή της βαθιάς και ανυπόκριτης ταπεινοφροσύνης του. Ζούσε ακόμη ο μακαριστός πλέον Ιγνάτιος Πενταπόλεως, ο οποίος είχε ολοκληρώσει τις ετοιμασίες για τον Ι. Ναό της Αγ. Βαρβάρας, δίπλα στις εγκαταστάσεις της Θεολογικής Σχολής, και μάλιστα με προσωπική εργασία και

ακάματη νυχθημερόν επίβλεψη. Ενώ ήταν έτοιμα όλα για τα Θυρανοίξια, ο προκάτοχος του μακαριστού Νικηφόρου στην Εκκλησία του Κονγκό, Μητροπολίτης Ιγνάτιος, διαπίστωσε κάποια ατέλεια και ζήτησε να ξεκινήσουν λίγο αργότερα. Παρ’ όλο που δεν επρόκειτο για κάτι σημαντικό και παρά το πιεστικό πρόγραμμα, ο επιχώριος Ιεράρχης δεν θέλησε να «χαλάσει το χατίρι» του «παππού», συνεννοήθηκε με τα μάτια με τον π. Χριστοφόρο, που είχε σταλθεί από την Ελλάδα για να συνοδεύσει τον Μητροπολίτη Πενταπόλεως στο ταξίδι της επιστροφής, και δεν θέλησε να επιμείνει. Δέχθηκε να καθυστερήσει η τελετή για όσο χρειαζόταν και πήγε στο μεταξύ σε μια διπλανή ενορία, να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία και να δει πώς πηγαίνουν τα πράγματα εκεί.

Αυτός ήταν/είναι ο Κινσάσα Νικηφόρος. Λιτός, απέριτος και δωρικός στις εκφράσεις και τα λόγια. Μα πολύ ουσιαστικός και παραγωγικός σε όποιο έργο τον έταξε η Εκκλησία (και με την ευκαιρία, ας πούμε και κάτι ακόμα. Όπως μου είχε εκμυστηρευθεί, δέχθηκε την πρόταση να διαδεχθεί τον μητροπολίτη Ιγνάτιο, μόνο επειδή ο γέροντάς του Σπυρίδων Μικραγιαννανίτης τού είπε ότι πρέπει να κάνει υπακοή στην Εκκλησία...). Σπάνια μορφή με ήθος δυστυχώς δυσεύρετο πλέον. Και όπως σοφά λέει μια άλλη άοκνη εργάτρια της Ιεραποστολής, η κ. Στέλλα Παπαδοπούλου, «αυτός ο άνθρωπος δεν χρειαζόταν να πει τίποτε. Σε γαλίνευε και σε δίδασκε μόνο με την παρουσία του».

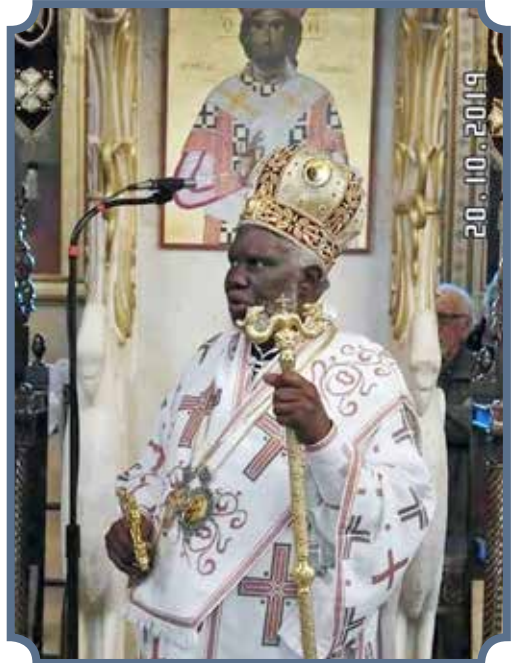
Την ευχή του να έχουμε και να καταστούμε άξιοι να βοηθήσουμε να συνεχιστεί το έργο του!

**Πέτρος Α. Παναγιωτόπουλος**  
**Επίκουρος Καθηγητής**  
**Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ**

## Εκδημία του Μητροπολίτη Καμπάλας κυρού Ιωνά

**Τ**ον χαρακτήρισαν το «λιοντάρι» των Ιεραρχών του Αλεξανδρινού θρόνου. Τον αποχαιρέτισαν με τιμές εθνικού ήρωα. Υπήρξε ένας σπουδαίος Ιεράρχης, ακοίμητος εργάτης και αγωνιστής για τη διάδοση του Ευαγγελίου στην Αφρική, συνεχίζοντας το έργο των πρώτων Ιεραποστόλων στην Ουγκάντα. Ο μακαριστός Μητροπολίτης Καμπάλας κυρός Ιωνάς αφού γέμισε τις εκκλησίες των Ορθόδοξων στην Ουγκάντα, αναχώρησε για τα ουράνια σκηνώματα όπου η ψυχή του θα χαίρεται και θα αγάλλεται μαζί με τους άλλους μεγάλους ιεραποστόλους της Αφρικής.

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης έφερε την άνοιξη της Ορθοδοξίας στις εσχατιές της Αφρικής αφήνοντας πίσω του ένα τεράστιο έργο. Γεννήθηκε στην DDEGEYA της Ουγκάντα το 1945. Από τα παιδικά του χρόνια βίωσε την Ορθόδοξη πίστη, καθώς ο παππούς του π. Οβαδίας ήταν ένας από τους στυλο-



*Ήταν 5 Σεπτεμβρίου όταν το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής με βαθιά θλίψη ανήγγειλε την προς Κύριον εκδημίαν του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Καμπάλας κυρού Ιωνά, που έφυγε σε ηλικία 76 ετών μετά από πολύμηνη μάχη με την επάρατο νόσο*



*Ο μακαριστός Μητροπολίτης Καμπάλας διηγείται την ιστορία της Ιεραποστολής και των προκατόχων του στην Ουγκάντα*

βάτες και ιδρυτές της Ορθοδοξίας στην Κένυα και την Ουγκάντα. Στο πρόσωπό του ο μακαριστός π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος είδε τον επικείμενο ιεραπόστολο. Κατάλαβε τα χαρίσματα και τη φιλομάθειά του και τον έστειλε στην Ελλάδα να σπουδάσει, αφού περάτωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στην Ουγκάντα. Φοίτησε στην Εκκλησιαστική Σχολή της Κρήτης (1964-1968) και στη συνέχεια στο

Πανεπιστήμιο Αθηνών. Πήρε πτυχίο στη Θεολογική, αλλά και τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών (1968-1978), κάτι που για την εποχή εκείνη ήταν κατόρθωμα: ένας Ουγκαντέζος να σπουδάσει δύο σχολές του Πανεπιστημίου Αθηνών! Χειροτονήθηκε διάκονος το 1981 και τον επόμενο χρόνο πρεσβύτερος. Το 1992 χειροτονήθηκε Επίσκοπος Μπουκόμπας και το 1997 εξελέγη Μητροπολίτης Καμπάλας και

διακονίας του συνέβαινε ν' αδειάζουν οι ναοί των καθολικών και των προτεσταντών και να γεμίζουν των ορθοδόξων.

Στη χώρα του, την Ουγκάντα, μία από τις πρώτες χώρες απ' όπου ξεκίνησε το ιεραποστολικό έργο στην Αφρική, ανέλαβε να το συνεχίσει και να το επεκτείνει ακόμη περισσότερο. Στα χρόνια της ποιμαντορίας του ίδρυσε Ναούς, σχολεία, νοσοκομεία, ορφανοτροφείο και μοναστήρια, ενώ πολλοί Ουγκαντέζοι βαπτίστηκαν και

βαπτίζονται χριστιανοί. Αγωνίστηκε ακάματα για την εξάπλωση της Ορθοδοξίας, όχι μόνο στην Καμπάλα, αλλά και σε απόμακρες περιοχές της Ουγκάντα, όπως το Ρουμπάρε, που βρίσκονται πολλές ώρες μακριά από την πρωτεύουσα. Έχει μείνει στις καρδιές των Αφρικανών ως «όσιος» επίσκοπος και μεγάλος Ιεραπόστολος. Ο ίδιος χαρακτήριζε τον εαυτό του «διεθνή ζητιάνο», στην προσπάθειά



*Η αποστολή των νέων του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. με τον αείμνηστο Μητροπολίτη Καμπάλας στο επισκοπικό οίκημα*

πάσης Ουγκάντας.

Ήταν ένας από τους πρώτους ντόπιους Επισκόπους στον Αμπελώνα της Αφρικής. Στα 29 χρόνια της διακονίας του στην Αφρική έβαλε γερά θεμέλια στην Ορθοδοξία. Το έργο του μαρτυρεί τη μεγάλη του αγάπη για τον Χριστό και τον συνάνθρωπο. Στην Μπούκομπα, όπου ήταν Επίσκοπος, χειροτόνησε πολλούς κληρικούς, θεμελίωσε πολλούς ναούς, έκτισε το Επισκοπείο και ίδρυσε την Ιερατική σχολή στο Κασίκιζι. Χαρακτηριστικό είναι ότι κατά τα χρόνια της

του να συγκεντρώνει χρήματα για τις ανάγκες της ιεραποστολής στην Αφρική.

Για το τεράστιο έργο του και τη προσφορά του στον λαό της Ουγκάντα, η κυβέρνηση της χώρας αποφάσισε να τον «αποχαιρετήσει» με τιμές εθνικού ήρωα, ενώ η κηδεία έγινε με δημόσια δαπάνη. Η σημαία της Ουγκάντα μαζί με τη γαλανόλευκη και τη σημαία του Πατριαρχείου σκέπασαν το φέρετρο που περιέλαβε το σκήνωμα του μακαριστού Μητροπολίτη Καμπάλας, ενώ το ύστατο χαιρε είπαν εκπρόσωποι του Πατριαρχείου.

χείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, Μητροπολίτες και Επίσκοποι, κλήρος και λαός της περιοχής.

Νιώθω ευγνώμων και πολύ ευλογημένη που πριν δύο χρόνια τον γνώρισα προσωπικά, μαζί με τ' άλλα παιδιά της αποστολής στην Ουγκάντα. Εντυπωσιάστηκα από την απλότητα και την αγάπη που μας έδειξε λες και μας ήξερε από παλιά. Μας μίλησε για την ιστορία της Ορθοδοξίας στην Ουγκάντα, τους προγόνους του που πάλεψαν για τη μετάδοσή της, τον μαχητή παππού του π. Οβαδία, τους προκατόχους του και το έργο της ιεραποστολής. Όλοι μας σκεφτόμασταν ότι θα μπορούσε να



Με τη γαλανόλευκη, τη σημαία της Ουγκάντας και την σημαία του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας σκέπασαν το φέρετρο που περιέλαβε το σκήνωμα του μακαριστού Μητροπολίτη Καμπάλας, κυρού Ιωνά κατά τη διάρκεια της εξοδίου ακολουθίας του

ζει μια εύκολη και άνετη ζωή στην Ελλάδα μετά τις σπουδές του, αλλά εκείνος αποφάσισε να αφήσει την ευμάρεια και να πάει κοντά στον λαό του για να μεταδώσει Χριστό και Ορθοδοξία. Θα θυμόμαστε πάντοτε με απέραντη συγκίνηση την απλότητα, την ταπείνωση, τον ιεραποστολικό του ζήλο και την αγάπη με την οποία μας περιέβαλε. Μακάρι απ' τον ουρανό να δέεται για την ιεραποστολή της Αφρικής που με τόσο ζήλο και αγάπη διακόνησε κι εμείς απ' τα μετόπισθεν της ιεραποστολής να έχουμε την εξ ουρανών μεσιτεία του.

Αιωνία η μνήμη!

**Μπέκου Βασιλική**  
Εκπαιδευτικός



Το ύστατο καίρε στον μακαριστό Ιεράρχη Ιεραπόστολο.  
Έχει μείνει στις καρδιές των Αφρικανών ως «όσιος»  
Επίσκοπος και μεγάλος Ιεραπόστολος

Πηγές: [orthodoxianewsagency.gr](http://orthodoxianewsagency.gr)  
[http://anastasiosk.blogspot.com/2021/09/blog-post\\_641.html](http://anastasiosk.blogspot.com/2021/09/blog-post_641.html)

## Ζω χάρη στον Σταυρό του Κυρίου (αληθινή μαρτυρία από την Επισκοπή Γκόμα του Ανατ. Κονγκό)

**Π**άτερ, ήρθα από το χωριό μου να ευχαριστήσω τον Θεό μου για τη ζωή που μου ξαναέδωσε. Το χωριό μου απέχει από εδώ 90 χιλιόμετρα. Ήρθα με τα πόδια, μόνο και μόνο για να κοινωνήσω και να ευχαριστήσω τον Κύριο.



Έγινε στο χωριό μου εμφύλιος πόλεμος, όχι μόνο εμφύλιος πόλεμος, αλλά διαβολικός πόλεμος. Οι αντάρτες μπήκαν στο χωριό μας, κόβανε κεφάλια, έπιναν αίμα ανθρώπων. Φορούσαν στα κεφάλια τους κόκκινα μαντήλια, στα χέρια τους κρατούσαν μεγάλα μαχαίρια για να κόβουν κεφάλια. Εγώ το πρωί σηκώθηκα και αφού έκανα την πρωινή μου προσευχή πήγα στα χωράφια και δεν ήξερα τι θα γινόταν πίσω μου. Από τα χωράφια μ' έπιασαν και με πήγαν μακριά, στα 10 χιλιόμετρα περίπου, με τα χέρια μου δεμένα πίσω. Εκεί που με πήγαν ήταν το κέντρο τους, όπου ήταν

και ο αρχηγός τους. Και τι είδα με τα μάτια μου; Απίστευτα πράγματα:

1. Δέκα ξύλα όρθια στα οποία κρεμόταν κεφάλια ανθρώπων.

2. Ο αρχηγός καθόταν πάνω σ' ένα μεγάλο θρόνο, δεξιά και αριστερά του κρέμονταν πόδια ανθρώπων.

3. Είχαν ανάψει φωτιές με ξύλα και μαγείρευαν κρέας ανθρώπων.

4. Πιο πέρα είχε ένα μεγάλο βαθύ πηγάδι όπου είχαν βάλει ανθρώπους ζωντανούς.

Εκεί με πήγαν κι εμένα και πριν με βάλουν μέσα μου έβγαλαν όλα τα ρούχα μου και από ένα ξύλο σαν σκάλα προσπάθησα να μπω μέσα επειδή ήταν βαθύ. Μέσα εκεί βρήκα επτά γυναίκες και τρεις άνδρες. Έμεινα εκεί σχεδόν μια εβδομάδα.

Δε μας έδιναν φαγητό, μόνο κάθε πρωί καλούσαν ένα άτομο από αυτούς που βρισκόταν μαζί μας στην τρύπα και με το που έβγαιναν έξω τους έκοβαν το κεφάλι και έριχναν όλο το αίμα στο πηγάδι κάτω. Μόνο αίμα έριχναν κάτω εκεί που μας είχαν βάλει, δε μας έδιναν ούτε νερό ούτε φαγητό, ο Θεός μας είχε προστατεύσει.

Πάτερ, ήρθε η ημέρα μου, άκουσα το όνομα μου κι έκανα τον σταυρό μου. Ήμουν αδύνατος από την πείνα, δεν μπορούσα να βγω, αλλά προσπάθησα και βγήκα. Κρύβω πάντα τον σταυρό μου στον γοφό μου, ώστε να μην τον χάσω



γιατί είναι ο μόνος πλούτος μου και η μόνη μου δύναμη. Ευτυχώς όταν μου έβγαλαν τα ρούχα δεν τον είχαν προσέξει. Όταν βγήκα από την τρύπα αυτή, έπεσα κάτω από την πείνα και τη δίψα και δεν μπορούσα να σταθώ όρθιος. Αμέσως άκουσα φωνή μεγάλη, φώναζε ένας από τους αντάρτες: «Κύριε αρχηγέ μου αυτός ο άνθρωπος είναι επικίνδυνος δεν μπορούμε να του κόψουμε το κεφάλι του έχει πάνω του Σταυρό!». Πήδηξαν πίσω, φοβήθηκαν! Με πλησιάζει ο αρχηγός, με ρωτάει: «Τι είστε»; Του απάντησα: «Είμαι Ορθόδοξος!» Γυρνάει πίσω και λέει στους αντάρτες: «Όχι όχι τους ορθόδοξους σας είπα, δεν τους



σκοτώνουμε, πρέπει να τον γυρίσετε στο χωριό του αμέσως». Μου έκανε μεγάλη εντύπωση.

Πάτερ μου, μόλις άκουσα τα λόγια αυτά, μέσα μου ένιωσα δύναμη, με πήγαν μέχρι το χωριό και τι είδα; Είχαν κάψει πολλά σπίτια, μαζί και το δικό μου όλο. Ήταν σπίτια από χόρτα. Πήγα στην αυλή μου. Δε φορούσα ρούχα, επειδή τα είχαν πάρει, είχα μόνο το σταυρό μου στο γοφό μου. Απελπισία πάτερ μου! Μετά από ώρες σκέφτηκα να κοιτάξω λίγο, να ελέγξω λίγο στην τέφρα του καμένου μου σπιτιού και τι είδα και βρήκα πάτερ μου; Δύο μπουκάλια που έκρυβα στο σπίτι μου και τι ήταν; Το ένα είχε μέσα ευχέλαιο, το άλλο είχε αγιασμό.

Πώς δεν κάπκαν αυτά τα μπουκάλια ενώ όλα είχαν καεί, ακόμα και τα κατσαρολικά που ήταν μεταλλικά; Τα μπουκάλια αυτά, που ήταν και πλαστικά, δεν επέτρεψε ο Θεός να καούν. Τις Θεός μέγας πάτερ! Ήρθα να σας δείξω τα δύο μπουκάλια και τον σταυρό μου που μ' έσωσε, τον κρατάω στο ίδιο σημείο. Ήρθα να εξομολογηθώ και να κοινωνήσω, να ευχαριστήσω τον Θεό μου για όλα όσα μου έκανε στη ζωή μου, να δοξάζω το Άγιο Όνομα Του εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν!



## Χαρά και Ειρήνη Χριστού «Frana amani ya kristo»

**Α**φρική γη Αγίων και εμείς οι νέοι τους ακολουθούμε...

Αυτό ήταν το όνομα της κατασκήνωσης που οργανώθηκε για πρώτη φορά στην Επισκοπή Μπουκόμπα στην Τανζανία με την πνευματική καθοδήγηση του Πατριαρχικού Επιτρόπου π. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη. Μια προσπάθεια που με τη χάρη του Θεού και τις πρεσβείες των Αγίων Πάντων, ο ναός των οποίων βρίσκεται στο χώρο της κατασκήνωσης, είχε στόχο να αγκαλιάσει και να ενώσει τα ορθόδοξα παιδιά της επισκοπής και να τους προσφέρει μια εβδομάδα φιλοξενίας και γνωριμίας με τον λόγο του Ευαγγελίου. Εθελόντριες από Ελλάδα μαζί με ντόπιους εθελοντές, προσπαθήσαμε μέσα από το παιχνίδι, την κατήχηση και τις υπόλοιπες δραστηριότητες, να βοηθήσουμε τα παιδιά να απολαύσουν και να αξιοποιήσουν όσο γινόταν καλύτερα το δώρο που τους δόθηκε.

Έτσι **600 περίπου παιδιά, φιλοξενήθηκαν σε 4 διαφορετικές περιόδους**, στις εγκαταστάσεις της παλιάς ιερατικής σχολής στο Κασίγκιζι μιάμιση ώρα από την Μπουκόμπα. **Βίωσαν**

πρωτόγνωρες εμπειρίες, γνωρίστηκαν με ορθόδοξα παιδιά από άλλες περιοχές, έπαιξαν, τραγούδησαν, έψαλλαν, άκουσαν για τον Χριστό και συμμετείχαν στο μυστήριο της **Θείας Ευχαριστίας**.

Τα περισσότερα από αυτά κοιμήθηκαν για πρώτη φορά σε κανονικό κρεβάτι σε χώρο που υπήρχε ρεύμα. Ήταν μάλιστα



τόσο συνηθισμένα να κάνουν πράγματα στο σκοτάδι, που κάποιες φορές που δεν είχαμε ρεύμα στην κατασκήνωση, δεν τους προβλημάτισε καθόλου και έστρωσαν την τραπεζαρία για το βραδινό στο απόλυτο σκοτάδι, χωρίς να δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα. Γελούσαν μάλιστα με εμάς που ψάχναμε φακούς ή τρόπους να φορτίσουμε το κινητό μας!!!!

Μεγάλη χαρά έκαναν τα παιδιά με το νερό. Για όλα ήταν η πρώτη φορά που το νερό ήταν τόσο κοντά τους και δε χρειάζονταν να το κουβαλούν από μακριά με τα μπετόνια στο κεφάλι. Κάθε πρωί γινόταν ένα μικρό πανηγύρι γύρω από τις βρύσες. Τα πιτσιρίκια χαίρονταν τόσο πολύ με το νερό και μας ζήτησαν να προσθέσουμε στο



κατασκηνωτικό πρόγραμμα και χρόνο για μπουγάδα!!!!

Η κατασκηνωτική ζωή όσο όμορφη και να είναι έχει και αρκετές δυσκολίες. Πράγματα, όπως το πρωινό ξύπνημα ή



η καθαριότητα των χώρων, συχνά προβληματίζουν τα στελέχη και αναζητούν τρόπους για να ξεπεραστούν τα όποια προβλήματα. Στην κατασκίνωσή μας δεν αντιμετωπίσαμε προβλήματα πάνω σε αυτά τα θέματα.

Τα παιδιά είναι μαθημένα να ξυπνούν πολύ νωρίς το πρωί. Έτσι εμάς το πρωινό ξύπνημα μας δυσκόλεψε κάποιες



φορές από την ανάποδη. Όλοι σχεδόν ξυπνούσαν πριν τις 6 το πρωί και έπρεπε να είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε το πρόγραμμα από τα χαράματα. Κάτι αντίστοιχο συνέβαινε και με την καθαριότητα. Συνηθισμένα προφανώς από τα σπίτια τους, που τις δουλειές τις κάνουν

τα παιδιά, χαίρονταν να καθαρίζουν. Στα αγόρια μάλιστα είτε τους έλεγε να πάνε για ποδόσφαιρο είτε για σκούπισμα υπήρχε ο ίδιος ενθουσιασμός. Η μάχη της σκούπας ήταν συχνό φαινόμενο για το ποιος θα προλάβει να πάρει μία για να πάει να σκουπίσει. Η δε τραπεζαρία δεινοπάθησε, επειδή όλες οι ομάδες ήθελαν να την καθαρίσουν και από πολύ νωρίς το πρωί ακούγαμε τα παιδιά της ομάδας καθαριότητας να μετακινούν πάγκους και τραπέζια. Δυσκολίες πάνω στα θέματα αυτά συναντήσαμε μόνο στα μεγάλα κορίτσια του Λυκείου που δεν έδειχναν την ίδια προθυμία.



Τα παιδιά σε όλο το κατασκηνωτικό πρόγραμμα συμμετείχαν με τον ίδιο ενθουσιασμό. Πρωινή γυμναστική, Όρθρος και συχνά Θεία Λειτουργία, που έψαλλαν τα ίδια, τραγούδια, παιχνίδια, διδασκαλία ύμνων, όλα ήταν πρωτόγνωρα και συναρπαστικά. Τραγούδια και ύμνους δίδασκαν δύο ντόπιοι Τανζανοί· πολύ χαρούμενοι που έγινε αυτή η κατασκίνωση για τα παιδιά του τόπου τους. Ιδιαίτερο ζήλο τα παιδιά έδειξαν στα κατηχητικά μαθήματα και στον λόγο του

(Συνέχεια στη σελίδα 22)

# ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΝΑ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Ας έχουμε όλοι την ευχή τους και την

Την Τρίτη 27 Ιουλίου εκοιμήθη εν Κυρίω  
ο Μητροπολίτης Κινσάσας κυρός Νικηφόρος



**Μ**ετά την κοίμηση του είπαν γι' αυτόν:

**Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής:** «Ο αείμνηστος Ιεράρχης υπήρξε μια αγία μορφή και από τα σημαντικότερα στελέχη του Αλεξανδρινού Θρόνου. Διηκόνησε με αφοσίωση προσφέροντας ταπεινά τον εαυτό του θυσία στην Ιεραποστολή της Αφρικής».

**Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ. Αναστάσιος:** «Με τον ιεραποστολικό του ζήλο, την εργατικότητα, την εκπαιδευτική εμπειρία, την απλότητα του χαρακτήρα και

την ορθόδοξη πνευματικότητα του, συνεισέ-

φερε ουσιαστικά στη μόρφωση και την πνευματική καλλιέργεια

των νέων. Η Εκκλησία της Αλβανίας τον μνημονεύει με ευγνωμοσύνη. Ο Κύριος, τον οποίο με όλη του την ψυχή αγάπησε και με αυτοθυσία διακόνησε σε απαιτητικές περιοχές, ας αναπαύει «έν σκηναῖς δικαίων» την ευγενή ψυχή του».

**Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος:** «Υποδειγματικός μοναχός και ιερέας· σπάνιος δάσκαλος και Σχολάρχης της Αθωνιάδας· μέχρι θαυμασμού σεμνός και ταπεινός άνθρωπος· ανεπανάληπτος Αρχιερέας, που αυτοθυσιαστικά διακόνησε το ιεραποστολικό του χρέος».

**Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος:** «Πιστός, σιωπηλός και υπομονετικός εργάτης, ουδεμία άλλη μέριμνα υπήρχε δι' εσέ εκτός των αναγκών και των προβλημάτων του αμπελώνας σου».

**Μητρόπολη Αξώμης:** «Το Δευτερόθρονο Πατριαρχείο μας είναι πολύ πτωχότερο. Ο αδελφός μας, Σεβασμ. Μητροπολίτης Κινσάσας κυρός Νικηφόρος «έφυγε» για την Βασιλεία του Θεού, νικημένος από covid. Η λύπη του Μακαριωτάτου Προκαθημένου μας και όλων των αδελφών στην Ιερά Σύνοδο είναι βαθύτατη. Η πανδημία μάς στέρψε ένα πολυτιμότερο στέλεχος, έναν αγιώτατο μοναχό και ιεραπόστολο Ιεράρχη. Καλή Ανάσταση δεσπότη μας Νικηφόρε! Αναπαύσου στην αγκαλιά του Χριστού που αγάπησες και κήρυξες στην Εκκλησία του Κογκό! Θα σε μνημονεύουμε πάντοτε!».

**Μητροπολίτης Ζάμπιας κ. Ιωάννης:** «Ο μακαριστός Νικηφόρος υπήρξε ό,τι καλύτερο διέθετε αυτή τη στιγμή ο Αλεξανδρινός Θρόνος. Ωστόσο, «ο και νεκρών και ζώντων την εξουσίαν έχων» τον θέλησε λειτουργό του επουρανίου Θυσιαστηρίου. Εκείνος οίδε και εμείς ήδη αποκτήσαμε έναν ισχυρότατο και πιστό πρέσβη μας στην Ουράνια Πατρίδα! Νικηφόρε, αδελφέ ηγαπημένε, θα συναντιόμαστε πλέον στην Αγία Προσκομιδή και το Ποτήριο της Ζωής!».

## ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ

εξ ουρανών μεσιτεία τους

*Την Κυριακή 5 Σεπτεμβρίου εκοιμήθη εν Κυρίω  
ο Μητροπολίτης Καμπάλας κυρός Ιωνάς*

Παραθέτουμε την επιστολή που απέστειλε ο Όμιλό μας στην Ι. Μητρόπολη Καμπάλας μόλις πληροφορήθη την κοίμηση του Μακαριστού Ιεράρχη Ιεραπόστολου

Πρός  
Τήν Ίεράν Μητρόπολιν Καμπάλας  
εις Καμπάλαν Ουγκάντας

Σεβασμιώτατε ἅγιε Τοποτηρητά εὐλογεῖτε,

Ἐμεῖς, πού ἀποτελοῦμε τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς (Π.Χ.Ο.Ο.Ι) Ἀθηνῶν, προαγόμαστε μέ πολλή τιμή καί σεβασμό στό πρόσωπο καί τήν εὐλογημένη καί πολύκαρπη διακονία τοῦ μακαριστοῦ πλέον Ποιμενάρχου Καμπάλας καί πάσης Ουγκάντας κυροῦ Ἰωνᾶ, ἐκλεκτοῦ καί καταξιωμένου Ἱεράρχου, κλείσαντος τό Ὁρθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καί τήν ἱεράν Μητρόπολιν Καμπάλας, καί ἐργασθέντος ἀόκνως εἰς τό ἔργον τῆς Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ, νά ἐκφράσωμε ταπεινά καί ἀπό καρδίας τίς θερμές συλλυπητήριες εὐχές στό ἀπορφανισθέν Ποίμνιό Του, τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν Χριστώνυμο Λαό τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας Του.

Κύριος ὁ Θεός νά ἀναπαύσῃ ἐν χώρα ζώντων καί σκηνᾶς δικαίων τόν ἀείμνηστον Μητροπολίτην σας κυρόν Ἰωνᾶν καί νά σᾶς παρηγορήσῃ μέ τήν Χάριν τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος. Ἡ συνεργασία μας μέ τόν σεβάσμιο Ἐπίσκοπό σας στό ἔργο τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στό Ρουμπάρε τῆς νοτιοδυτικῆς Ουγκάντας ἦταν ἄριστη καί εὐελπιστοῦμε ὅτι θά συνεχισθῇ, ὥστε νά ὑλοποιηθῇ τό μεγαλεπήβολον αὐτό ναϊκό οἰκοδόμημα, ἀπό τόν διάδοχόν του. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ  
Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου



Ο μακαριστός κυρός Ιωνάς με τον πνευματικό του Όμιλο μας Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ πριν δύο χρόνια όταν ο μακαριστός Ιεράρχης Ιεραπόστολος επισκέφθηκε τα Κύθηρα και λειτούργησε στο Ι. Ναό της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας.



(Συνέχεια από τη σελίδα 19)

Ευαγγελίου. Κάποια μάλιστα μας ζήτησαν να τους δώσουμε τετράδια για να κρατούν σημειώσεις και πολλά έθεται σημαντικές θεολογικές απορίες ή ερωτήσεις τόσο στο πρωινό Αγιογραφικό όσο και στην ανάλυση του «Πιστεύω» που γινόταν τα απογεύματα. Τα μεσημέρια όσες ομάδες δεν ήθελαν να κοιμηθούν μαζεύονταν κάτω από τα δέντρα και άκουγες τα παιδιά να τραγουδούν, να



ψάλλουν ή να μαθαίνουν το «Πιστεύω». Άλλα παιδιά ζωγράφιζαν (καθώς αυτό δεν μπορούσαν να το κάνουν στο χωριό τους αφού δεν είχαν τα μέσα) ή χόρευαν. Τα βράδια στην τραπεζαρία μετά το φαγητό, έβηναν τα φώτα και στην ηρεμία της αφρικάνικης νύχτας, ξεκινούσε η βραδινή προσευχή: Απόδειπνο και η ευχή του Χριστού.

Μπροστά στον Σταυρό του Χριστού μας έβγαινε ένα θερμό ευχαριστώ για όλα όσα ζούσαμε μαζί στην κατασκήνωση και μια ευχή για όσους όλοι είχαμε αφήσει πίσω...

Πέρα όμως από την πνευματική τροφή στην κατασκήνωση χρειαζόμαστε και την υλική τροφή. Πόσο μάλλον όταν είσαι στην Αφρική και ξέρεις πόσο δύσκολο είναι να έχουν πρόσβαση στην τροφή οι αφρικανοί αδελφοί μας. Έτσι στην κατασκήνωσή μας ο π. Χρυσόστομος, με τη βοήθεια της αδελφής Παρασκευής που είχε αναλάβει τη διαχείριση και την οικονομική συμβολή αρκετών φίλων της Ιεραποστολής από την Ελλάδα και άλλες χώρες, φρόντισε με ιδιαίτερη επιμέλεια το φαγητό των παιδιών. Οι συνθήκες διαφορετικές και δύσκολες για τα ελληνικά δεδομένα. Τα τέσσερα διαφορετικά γεύματα φτιάχνονταν στα ξύλα από γυναίκες που είχαν έρθει εθελοντικά να διακονήσουν τα παιδιά. Ψυγείο δεν υπήρχε στην κατασκήνωση, γιατί όσο και αν φαίνεται παράξενο σε μας, δε χρειαζόταν. Το φαγητό καταναλώνονταν όλο και το κρέας ή το ψάρι το έφερναν λίγο πριν μαγειρευτεί.



Οι ποσότητες ήταν αρκετά μεγάλες και οι κυρίες επιτελούσαν καθημερινό άθλο έχοντας σε καθημερινή βάση να καθαρίσουν τουλάχιστον 60 κιλά ρύζι χωρίς να υπολογίζουμε την υπόλοιπη προετοιμασία των γευμάτων.



Αξέχαστες θα μας μείνουν οι προσωπικές συζητήσεις με τα παιδιά. Κάποια βράδια μετά το βραδινό καθόμασταν μαζί και στην προσπάθειά μας να τα γνωρίσουμε, συζητούσαμε θέματα της καθημερινότητάς τους, για το σχολείο τους, το χωριό τους, τα όνειρά τους για το μέλλον. Όλα ήταν ενθουσιασμένα με την ευκαιρία που τους δόθηκε να συμμετάσχουν στην κατασκήνωση και τα περισσότερα ήθελαν να παρατείνουν την παραμονή

μη θέλουν να πάνε στο σχολείο και περίμεναν με λαχτάρα την επιστροφή στο σχολείο μετά τις σχολικές διακοπές. Λίγα ήταν τα παιδιά που είχαν σταματήσει το σχολείο και αυτά ασχολούνταν κυρίως με το εμπόριο ή σε αγροτικές εργασίες στα κτήματα καφέ, μπανάνας ή φασολιών.

Πώς πέρασε ένας μήνας στο Κασίγκισι δεν το καταλάβαμε!

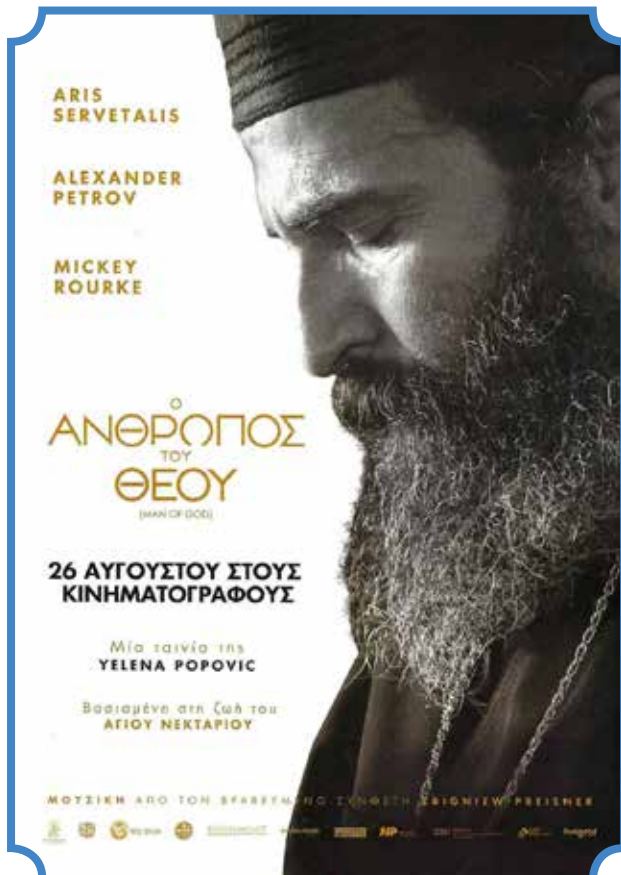


τους. Τα περισσότερα ήταν μαθητές και ονειρεύονταν να σπουδάσουν. Περιπατούν από μισή ως τρεις ώρες για να πάνε στο σχολείο και άλλες τόσες για να επιστρέψουν. Οι τάξεις τους αποτελούνταν από 50 ως 160 μαθητές και οι δάσκαλοί τους ήταν αρκετά αυταρχικοί και χρησιμοποιούσαν τη σωματική τιμωρία για να επιβληθούν στην τάξη. Οι δυσκολίες αυτές δεν ήταν λόγοι για να

Ήταν ένας μήνας πλημυρισμένος Χαρά και Ειρήνη Χριστού. Συναντήσαμε αρκετές δυσκολίες, οι ευλογίες που λάβαμε όμως ήταν περισσότερες. Με τη Χάρη του Θεού, τις πρεσβείες της Παναγίας μας, των Αγίων Πάντων και τις ευχές και προσευχές φίλων, γνωστών και αγνώστων, 600 περίπου παιδιά γεύτηκαν το δώρο της φιλοξενίας και της κοινωνίας με τον Χριστό και τα Ορθόδοξα αδέρφια τους. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!

**Κανελλοπούλου Κωνσταντίνα**  
**Αρχηγός της Κατασκήνωσης Ιεράς**  
**Επισκοπής Μπουκόμπα**  
**Κασίγκιζι 2021**  
**Θεολόγος Εκπαιδευτικός**

## Ο Άνθρωπος του Θεού – Man of God



άνοιγμα ταινίας από τον Μάρτιο του 2020. Όπως μπορούν να επιβεβαιώσουν όλοι όσοι την είδαν, οι προβολές ήταν sold out στους περισσότερους κινηματογράφους και αναμφισβήτητα η πλειοψηφία του κόσμου τη λάτρεψε<sup>1</sup>.

Μετά από συζητήσεις και με ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι τόσο κοντά στην Εκκλησία, φαίνεται ότι **οι συντελεστές της ταινίας πέτυχαν κάτι πολύ σπουδαίο: πρόβαλλαν στο κοινό μια εικόνα για τον Θεό και την Εκκλησία λίγο διαφορετική από αυτή που κυριαρχεί στην εποχή μας** και που συχνά νομίζουμε ότι χαρακτηρίζεται από περιορισμούς, καταπίεση, μιζέρια, οπισθοδρομικότητα. Χωρίς να αποκρύβονται τα προβλήματα που προκαλεί το σαράκι της εξουσίας και η ανθρώπινη αδυναμία κάποιων προσώπων, η ταινία έρχεται να μας θυμίσει πώς είναι οι

άνθρωποι του Θεού: πώς λιώνουν τα γόνατά τους στην προσευχή ακόμα και για όσους τους διώκουν... πώς αποστρέφονται την εξουσία και προτιμούν την ησυχία... πώς δίνουν απλόχερα σε όλους ακόμα και από το υστέρημά τους... πώς θυσιάζονται στα κρυφά για κάθε πονεμένη ψυχή και ταπεινώνονται με τις πιο ευτελείς εργασίες... πώς αφιερώνουν ώρες στην πνευματική οικοδομή των πιστών αλλά και πώς ταυτόχρονα μπορεί να κηρύττουν απλώς

**Π**ρόκειται για μια ταινία της Yelena Porovic που αφορά στη ζωή του Αγίου Νεκταρίου. Στη διεθνή αυτή παραγωγή, τον Άγιο υποδύεται με τρόπο πραγματικά καθηλωτικό ο Άρνης Σερβετάλης, ενώ συμμετέχουν πολλοί αξιόλογοι Έλληνες και ξένοι ηθοποιοί.

Παρ' όλο που κάποιοι κριτικοί σχολίασαν αρνητικά διάφορες πτυχές της ταινίας, βλέποντάς την από μια δική τους οπτική, η ταινία «σάρωσε» κυριολεκτικά τα εισιτήρια στις κινηματογραφικές αίθουσες: αναφέρεται ότι έκανε άνοιγμα με 62.305 εισιτήρια στο πρώτο τετραήμερο προβολής, που πρόκειται για το καλύτερο

1. <https://www.sportime.gr/extratime/koinonia/o-anthropos-tou-theou-saroni-ke-dini-apantisis-170-000-isitiria-se-molis-11-meres/>



με τη σιωπή και το παράδειγμά τους... πώς ζουν μέσα στον κόσμο και ασχολούνται με τα καθημερινά προβλήματα των ανθρώπων αλλά ταυτόχρονα εμπιστεύονται τα πάντα στην πρόνοια του Θεού... πώς πλησιάζουν τον ανθρώπινο πόνο και κάνουν ό,τι μπορούν για να τον ανακουφίσουν... πώς χωράνε στην καρδιά τους όλο τον κόσμο...



Στην ταινία τον Άγιο Νεκτάριο υποδύεται με τρόπο καθηλωτικό ο ηθοποιός Άρης Σερβετάλης

**Αν το σκεφτούμε λίγο περισσότερο, διαφαίνεται ο ιεραποστολικός χαρακτήρας αυτής της ταινίας.** Κατ' αρχάς, **προβάλλεται ένα πρότυπο, άξιο προς μίμηση, για τον κάθε άνθρωπο και κατ' επέκταση για τον κάθε ιεραπόστολο που θέλει να βαδίσει στα χνάρια του Αγίου και να αποκαλείται «άνθρωπος του Θεού».** Ταυτόχρονα, **η ίδια η ταινία είναι μια μορφή ιεραποστολής στη σύγχρονη κοινωνία, με τον τρόπο της.** Ίσως αυτό μας ξενίζει λίγο, καθώς ναί μεν η παραγωγή βρίσκεται υπό την αιγίδα της Εκκλησίας, αλλά κάποιος μπορεί να τη δει σαν ένα απλό τεχνολογικό κατασκεύασμα ή σαν ένα εμπορικό προϊόν.

Την απάντηση σε αυτό –νομίζω– τη δίνουν πολύ εύστοχα οι Τρεις Ιεράρχες: *«Υπάρχει κίνδυνος να θεωρήσουμε τον σύγχρονο πολιτισμό σαν κάτι το διαφορετικό, τον ξένο από τον Θεό και να διχαζόμαστε εσωτερικά, άλλοτε περιφρονώντας και κατηγορώντας τον και άλλοτε προσκολλώμενοι*

*στα αγαθά του μέχρι λατρείας. Εφόσον το ανθρώπινο πνεύμα έχει την πηγή του στον Θεό, κάθε καλό κατόρθωμα και επίτευγμά του σ' Εκείνον ανήκει. Το ν' αφήσουμε λοιπόν εμείς οι χριστιανοί αυτά τα μέσα στη μονοπωλιακή εκμετάλλευση των δυνάμεων του κακού, ως μέσα προσβολής του Θεού, δεν είναι απλώς λάθος, είναι έγκλημα εσχάτης προδοσίας. Πρέπει αυτά, πάση θυσία, να επανέλθουν στον αληθινό ιδιοκτήτη και, με τη χάρη, τη δύναμη και το φως του Εσταυρωμένου, να γίνουν όργανα διά των οποίων θα δοξάζεται το όνομά Του»<sup>2</sup>.*

Όπως, εξάλλου, χαρακτηριστικά αναφέρει ο δημοσιογράφος Ιάσοντας Τριανταφυλλίδης, στο τέλος της ταινίας *«δεν ξέρεις αν πρέπει να χειροκροτήσεις ή να κάνεις τον σταυρό σου»<sup>3</sup>.*

**Μαρία Μαυρίδη**  
**Εκπαιδευτικός - Χημικός**

2. Αρχιεπισκόπου Αναστασίου Γιαννουλάτου, «Στη γραμμή των Πατέρων», Ακτίνες, 29 (1961), σ. 41-47 και 85-90.

3. <https://www.orthodoxianewsagency.gr/epikairotita/o-anthropos-tou-theou-i-kritiki-tou-iasona-triantafyllidi/>.

## Η Ορθοδοξία στην Κορέα ζει το δικό της θαύμα

**Η** πρώτη προσευχή στον υπό ανέγερση ναό στο **Jeonju** στη **Ν. Κορέα** τελέστηκε μετά τη Θεία Λειτουργία του Δεκαπενταύγουστου. Κατά την επίσκεψη ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Αμβρόσιος μαζί με τους πιστούς που τον συνόδευαν έψαλλαν το Απολυτίκιο της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

**Ο Μητροπολίτης στη σύντομη ομιλία του, μεταξύ άλλων, ανέφερε:**



«Σήμερα ζούμε ένα θαύμα της Παναγίας μας. Από τότε που ξεκινήσαμε μέχρι σήμερα, το έργο αυτό πέρασε από πολλές δύσκολες φάσεις. Ανθρωπίνως δεν ήταν δυνατόν να φθάσει η ανέγερση εδώ που έφθασε, και σήμερα να βρισκόμαστε κάτω από τον θόλο του ναού. Θυμάμαι πάντα τα

δάκρυα της θλίψης που γέμισαν τα μάτια μας όταν αναγκαστήκαμε, παρά την θέλησή μας, να μεταφερθούμε από τον παλιό ναό στον προσωρινό που έχουμε μέχρι τώρα. Σήμερα όμως τα δάκρυα της θλίψης μετατράπηκαν σε δάκρυα χαράς και συγκίνησης βλέποντας το θαύμα του νέου ναού στον οποίο ιστάμεθα με δέος».

Στη συνέχεια, αφού ευχήθηκε του χρόνου να αξιωθούμε να εορτάσουμε πανηγυρικά την εορτή της Παναγίας στον καινούργιο ναό, προέτρεψε όλους να συνεργασθούν για την αποπεράτωση ανεγέρσεως του ναού και την προετοιμασία του για την τέλεση των θυρανοξίων.

Απευθυνόμενος δε στα παρευρισκόμενα παιδιά είπε: **«Αυτός ο ναός είναι ο δικός σας ναός. Σ' αυτόν θα αγιάζεσθε με τον λόγο του Θεού και τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, σ' αυτόν θα ενηλικιωθείτε, σ' αυτόν θα παντρευτείτε, σ' αυτόν θα βαπτίσετε τα παιδιά σας, σ' αυτόν θα ζήσετε όλη την ζωή σας. Να τον αγαπήσετε, λοιπόν, περισσότερο και από το σπίτι σας».**

## Κατασκηνωτικό διήμερο στον Άγιο Διονύσιο Αιγίνης στο Ουλσάν στη Ν. Κορέα

**Κ**ατασκηνωτικό διήμερο στην Κενορία του Αγίου Διονυσίου Αιγίνης στην πόλη Ουλσάν της Νότιας Κορέας πραγματοποιήθηκε το Σαββατοκύριακο 24 και 25 Ιουλίου 2021.

Λόγω των περιοριστικών μέτρων, για την προστασία των παιδιών από τον COVID-19, η προσέλευση των μαθητών Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου έγινε τμηματικά.

**Οι συζητήσεις περιστράφηκαν γύρω από τα θέματα: «Η επικοινωνία στην ψηφιακή εποχή» και «Η εξάσκηση της αρετής της εγκράτειας στην σωστή χρήση των ηλεκτρονικών μέσων».** Η συμμετοχή των παιδιών στον Μεγάλο Εσπερινό του Σαββάτου και στις Ακολουθίες της Κυριακής ήταν μεγάλη ευκαιρία πνευματικής τροφοδοσίας.



Σε σχετική της ανακοίνωση η Ιερά Μητρόπολη Κορέας, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Δοξάζουμε τον Θεό που μας χάρισε μετά από πολλούς μήνες την σπουδαία αυτή ευκαιρία, της πρόσωπο προς πρόσωπο επικοινωνίας, η οποία ιδιαιτέρως χαροποίησε μικρούς και μεγάλους».

## Ἡ Ἁγία Εὐφημία δουλεύει στὴν Ἀφρική

**Η**Κασάμουα Γκέιτας τῆς Τανζανίας ἦταν ὁ τόπος ἀπ' ὅπου τὸ 1962 ξεκίνησε ἡ Ὀρθοδοξία στὴν Τανζανία. Τὸ 2012 κτίσθηκε ὁ Ναός τῆς Ἁγίας

Εὐφημίας ἀπὸ τὸν Μουάνζας Ἱερώνυμο. Ὅταν ἐπισκέφθηκα τὴν Ἁγία Εὐφημία στὶς 23 Μαΐου ἐ.ξ. ἀπὸ τοὺς 50 χριστιανούς βρῆκα μόνο τέσσερεις. Οἱ ἄλλοι



Ὁ Ναός τῆς Ἁγίας Εὐφημίας στὴν Κασάμουα Γκέιτας τῆς Τανζανίας



Οἱ δύο παλαιότεροι χριστιανοὶ πού βαπτίσθηκαν τὸ 1962, ὁ Σαμφών καὶ ὁ Ἀλέξανδρος

χάθηκαν στους Παπικούς και τους Προτεστάντες, πού μᾶς πολέμησαν. Παρέκλεσα τόν ἔφημέριο π. Πολύκαρπο καί τόν κατηχητή νά ἀναζητήσουν τούς χαμένους χριστιανούς καί νά τούς φέρουν πίσω. Ἐγινε συναγερμός προσευχῆς πρὸς τὴν Ἁγία Εὐφημία, νά φέρι τούς χριστιανούς πίσω στόν ναό της. Πολλοί στήν Ἑλλάδα διάβαζαν κάθε μέρα τὴν Παράκληση τῆς Ἁγίας. Στις 11 Ἰουλίου ἐ.ξ. πού λειτουργήσαμε οἱ 4 ἔγιναν 32. Ἡ Ἁγία εἶχε ἀρχίσει νά δουλεύει στήν Τανζανία τῆς Ἀφρικῆς. Τὴν παρακαλέσαμε νά μὴ σταματήσει τό θαῦμα της! Στις 16 Σεπτεμβρίου 2021, ἔγινε πρώτη φορά ἡ πανήγυρη τῆς Ἁγίας στόν Ναό της. Συμμετεῖχαν ὅλοι οἱ ἱερεῖς τῆς Γ΄ Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας τῆς Γκέιτας καί χριστιανοί ἀπὸ πολλές Ἐνορίες πού

ἦλθαν ἀπὸ μακριά γιὰ νά ἐνισχύσουν τὴν ἀγωνιζόμενη Ἐνορία τῆς Κασάμουα. Ἐκκλησιάσθηκαν, συνέψαλλαν, κοινώνησαν καί μετὰ τραγούδησαν καί χόρεψαν. Ὁ ἀπολογισμὸς ἦταν 15 Βαπτίσεις καί 100 ἐκκλησιασθέντες ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 28 ἦταν ἀπὸ τὴν Κασάμουα. Καί κάτι ἄλλο: στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἦλθε μιά ομάδα ἀπὸ τὴν λεγόμενη «ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μὲ ἑκατοντάδες κοινότητες καί χιλιάδες μέλη καὶ ζήτησαν νά ἐνταχθοῦν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία!

Τέτοια ἔκπληξη ἀπὸ τὴν Ἁγία Εὐφημία δέν τὴν περίμενα!

**Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης**  
**Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Μπουκόμπα**



Οἱ νέοι χριστιανοί τῆς Ἁγίας Εὐφημίας

## Ίερά Μονή Είσοδειων τῆς Θεοτόκου Κανάγκας

**Ε**υλόγησε ο Θεός και η Παναγία και ξεκίνησαν τα έργα ανοικοδόμησης των πρώτων κτιρίων της Ιεράς Μονής. Μικρή τραπεζαρία, αρχονταρίκι και λίγα κελιά. Η χαρά των πρώτων μοναχών και των δοκίμων απερίγραπτη. Δεν ξέρουν μετά τον Θεό και την Παναγία ποιον να ευχαριστήσουν πρώτον. Όλοι μαζί ευχαριστούμε τους δωρητάς προσευχόμενοι να έχουν πάντοτε την ευλογία του Θεού, της Παναγίας και του Αγίου Παΐσιου.



*Εκ της Ι. Μητροπόλεως Κανάγκας*

## Με την ευχή της Εκκλησίας ξεκίνησε η νέα σχολική χρονιά στο Καμερούν

**Μ**ε την ευχή της τοπικής Εκκλησίας ξεκίνησε η νέα χρονιά για τους Ορθόδοξους μαθητές στη Γιαουντέ, πρωτεύουσα του Καμερούν. Συγκεκριμένα στο πλαίσιο της ενάρξεως της νέας σχολικής χρονιάς τελέσθηκε η Ακολουθία «Επί ενάρξει νέου Σχολικού έτους» μετά Αγιασμού στην Εκκλησιαστική Κοινότητα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Γιαουντέ από τον Αρχιμανδίτη π. Αναστάσιο. Μετά το πέρας του Αγιασμού διανεμήθηκε στους μαθητές γραφική ύλη, προσφορά της Ιεράς Μητροπόλεως Καμερούν.



## Περισσότερες από 500 βαπτίσεις τον τελευταίο μήνα στην Επισκοπή Αρούσας και Κεντρ. Τανζανίας

**Π**ερισσότερα από 500 άτομα βαπτίστηκαν τον τελευταίο μήνα, στην Επισκοπή Αρούσας και Κεντρικής Τανζανίας. Άνθρωποι διαφόρων ηλικιών, ακόμη και από απομακρυσμένα χωριά της Ιρίγκα, προσέρχονται να λάβουν το Άγιο Βάπτισμα από τα χέρια του Επισκόπου τους κ. Αγαθονίκου.

Το Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου ακόμη 140 άνθρωποι προστέθηκαν στη μεγάλη οικογένεια της Ορθόδοξης Εκκλησίας! Αυτό το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου που ελκύει τις ταπεινές ψυχές αυτών των ανθρώπων μεταδίδεται, με τη χάρη του Θεού, και στα πιο απομακρυσμένα και ξεχασμένα χωριά της Τανζανίας.

Στη συνέχεια ακολούθησε γεύμα προσφοράς δωρητή.



## Ἡ ὠραιότερη μέρα τῆς Ἱεραποστολῆς

**Μ**ία μέρα γεμάτη φῶς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί τό φῶς τοῦ φωτισμοῦ 52 νέων χριστιανῶν. Ἡ ὠραιότερη μέρα τῆς ἐνδεκάμηνης Ἱεραποστολικῆς διακονίας ἦταν ἡ σημερινή μέρα τῆς Μεταμορφώσεως στή Μονή τῆς Μεταμορφώσεως στήν Καάγκυα τῆς Μπουκόμπας πάνω ἀπό τήν ὄχθη τῆς Λίμνης Βικτώρια. Μαζί μέ τή Θεία Λειτουργία τῆς ἐορτῆς ἐγιναν καί 52 βαπτίσεις νέων χριστιανῶν. Ἐλαμψε ὁ τόπος ἀπό τό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί ἀπό τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ τόσους νέους πιστούς. Ὁ μοναχός Δημήτριος ἐργάσθηκε Ἱεραποστολικά καί τό ἀποτέλεσμα ἦταν οἱ τόσες ἀναγεννήσεις.



Ἐκ τῆς Ἱεράς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπας



## Περί του διακονήματος της ηγουμενίας

**Τ**ην Κυριακή 4 Ιουλίου 2021, στο Καθολικό της Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Πέτρου και Παύλου της Ιεράς Επισκοπής Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, έλαβε χώρα η ενθρόνιση της πρώτης Ηγουμένης αυτής, μοναχής Χριστοδούλης.

Η γερόντισσα, πλέον, Χριστοδούλη αποτελεί γηγενές πνευματικό ανάστημα του πρώτου Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης, κυρού Νεκταρίου και στενή συνεργάτης του στο έργο της διάδοσης του Ευαγγελίου, εκ των χειρών του οποίου έλαβε το αγγελικό σχήμα προ είκοσι ετών. Παραθέτουμε απόσπασμα εκ του λόγου του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου εκφωνηθέν κατά την ενθρόνιση της νέας ηγουμένης.

...όπως μας βεβαιώνει ο όσιος Ιωάννης, συγγραφέας της Κλίμακος και γνώστης άριστος του τρόπου συσχέτισης των μοναχών με το Θεό: «ποιμήν στην κυριολεξία είναι εκείνος πού μπορεί να αναζητήσει και να θεραπεύσει τα απολωλότα λογικά πρόβατα με την ακακία του, τον ζήλο του και την προσευχή του...». Αυτό είναι το νέο σου διακόνημα στη Μονή, αδελφή Χριστοδούλη. Αυτό και μόνο αυτό. Ένα διακόνημα που θα ζητά από εσένα κάθε δευτερόλεπτο της υπόλοιπης ζωής σου. Δίχως τέλος, αρχή και ανάπαυλα. Κάθε στιγμή της ημέρας να σπρώχνεις τις αδελφές μέσα στον παράδεισο. Οι πράξεις σου να μυρίζουν Χριστό. Τα λόγια ευαγγέλιο. Από σήμερα και στο διηνεκές θα λογοδοτείς στον Αρχιποιμένα Χριστό για το πόσο καλά φρόντισες τη λογική ποιμήνη που με φρικτό τρόπο σου εμπιστεύτηκε...



Εκ της Ιεράς Επισκοπής Τολιάρας & Νοτίου Μαδαγασκάρης

## Ἐπιστολή ἐκ τῆς Ἱεράς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπα

**Ο**λοκληρώθηκε τό πρόγραμμα φιλοξενίας παιδιῶν καί νέων στό Ἱεραποστολικό Κέντρο Κασίκιζι «ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥ» τῆς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπα. Τόν Ἰούνιο φιλοξενήθηκαν 530 παιδιά σέ τέσσερεις περιόδους ἀγόρια καί κορίτσια ἀπό 10 μέχρι 17 ἐτῶν. Τόν Ἰούλιο σέ τρεῖς περιόδους φιλοξενήθηκαν 201 νέοι ἀπό 18 μέχρι 25 ἐτῶν. Συνεργάτες-στελέχη ἀπό Ἑλλάδα, Τανζανία καί Κονγκό πλαισίωσαν τό πρόγραμμα.

Ἄμεση συνεργάτις ἡ μοναχὴ Παρασκευή καί οἱ ἐθελοντές ἀπό τὴν Ἑλλάδα: Εὐαγγελία Ζαφειρίου, Ἀλέξης Ζαφειρίου καί Ἀρετὴ Πάλλα ἀπὸ Λάρισα. Κωνσταντῖνα Κανελλοπούλου καί Σωτῆρης Γκατζέλλης ἀπὸ Ἀθήνα καί Μαρία Εὐθυμίου ἀπὸ Χαλκιδική. Ἀπὸ τὸ Κονγκό ὁ Θεολόγος Γιάννης Τούμπα μέ τὴ σύζυγο του Δορκάδα.

**Χορηγοί:** ἡ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ «ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΚΟΣΜΑ» ΑΡΝΑΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ὁ Σύλλογος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Πατρῶν «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», ὁ Σύλλογος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Λάρισας «ΠΟΡΕΙΑ ΑΓΑΠΗΣ», ὁ **Πανελλήνιος Χριστιανικὸς Ὅμιλος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Κυψέλης.**

Γενικὸ σύνθημα ἐφέτος ἦταν «ΑΦΡΙΚΗ ΓΗ ΑΓΙΩΝ-ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ». Στὴν πραγματικότητα ἦταν μάθημα ὀρθόδοξης κατήκησης.

Μιά ἐπένδυση στό μέλλον μας, στὰ παιδιά μας!





Αριθμ. Πρωτ. .0012/2021

Γκόμα, Κονγκό 13 Αυγούστου 2021

Θέμα: **Ευχαριστήρια επιστολή**

Προς την αξιότιμη κυρία  
Πρόεδρο Πανελληνίου Χριστιανικού  
Ομίλου Ορθοδόξου  
Ιεραποστολής,

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρος,

Μετά χαράς και ευγνωμοσύνης σας στέλνω την επιστολή αυτή για να σας ευχαριστήσω για την αγάπη σας προς την Ιερά μας Επισκοπή. Έλαβα το μήνυμά σας και την πλήρη ενημέρωση για την οικονομική σας βοήθεια, που δείχνει την αγάπη σας προς τον έργο του Μεγάλου Θεού στο Ανατολικό Κονγκό, περιοχή όπου ο βασανισμένος λαός του Θεού διψά για την Ορθοδοξία και σας ευχαριστώ εκ μέρους όλης την Επισκοπής μας.

Να προσεύχεστε για μας, για τον έργο μας στις δύσκολες αυτές ημέρες που περνά όλος ο κόσμος με την πανδημία αυτή και εμείς ταπεινά θα ευχόμαστε και για σας. Να σας δώσει ο Αγαθός Θεός δύναμη, υγεία και να ευλογεί το έργο σας.

Εύχομαι δια των πρεσβειών της Παναγίας μας και του ΑΘΜ Πάπα και Πατριάρχη μας, να ευλογεί ο Παντοδύναμος Θεός τα έργα σας. Καλή Παναγιά.

Με μεγάλη αγάπη εν Χριστώ και μεγάλη εκτίμηση.



Για την Ιερά Επισκοπή Γκόμα  
π. Χαρίτων Ι. Μουσουνηκάϊ

Πατριαρχικός επίτροπος

## Ιεραποστολικό αντάμωμα στην Αράχωβα

Το Σαββατοκύριακο 28 & 29 Αυγούστου τα μέλη του Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και οι Επικεφαλείς με τα μέλη των Επιτροπών Επαρχίας του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από Θήβα, Λιβαδειά και Χρισσό Φωκίδος, συναντήθηκαν στη φιλόξενη Κατασκήνωση της Αγίας Ταβιθά στην Αράχωβα, όπου είχαν την ευκαιρία πνευματικής τροφοδοσίας από τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ, πνευματικό καθοδηγητή του Ομίλου. Οι παρευρισκόμενοι αντάλλαξαν απόψεις και έθεσαν στόχους για την πορεία του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. την νέα εκκλησιαστική χρονιά.



Αντάμωμα στελεχών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στην Αράχωβα

Στη Θεία Λειτουργία της Κυριακής 29 Αυγούστου, τελέστηκε μνημόσυνο για τον μακαριστό Μητροπολίτη κυρό Κωνσταντίνο ιδρυτή του Ομίλου μας αλλά και για όλους τους ιεραποστόλους που βρίσκονται στη Θριαμβεύουσα Εκκλησία.

## Επίσκεψη του Δ.Σ. στο Παράρτημα Θιβών

Το Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. επισκέφθηκε το Παράρτημα Θιβών την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου. Κύριος σκοπός της επίσκεψης του Δ.Σ. ήταν να τιμήσει τον κ. Θεόδωρο Ματσαγγούρα, ο οποίος απεχώρησε για λόγους υγείας από την Επιτροπή του Παραρτήματος και επίσης να προγραμματίσει με τη νεοσυσταθείσα Επιτροπή τη συνέχιση της λειτουργίας και των δραστηριοτήτων του Παραρτήματος.



## ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/04/2021 ΕΩΣ 30/06/2021

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/04/2021 έως 30/06/2021	Ποσό
Αγγέλη Βασιλική	20,00 €
Αγγελίδου Ελένη	30,00 €
Αγοραστού Δήμητρα	20,00 €
Αλεξάνδρου Αλέξανδρος & Αλεξάνδρου Μαρία Ο.Ε - Κέντρο Λογοθεραπείας	25,00 €
Αναστασίου Δέσποινα	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	31,13 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	35,00 €
Ανώνυμος	300,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	28,63 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Αρβανίτης Νικόλαος	80,00 €
Αρβυθάς Ηλίας	100,00 €
Βαρλαμής Νεοπτόλεμος	50,00 €
Βάσσης Λουκάς	40,00 €
Βίτσιος Δημήτριος	40,00 €
Βλαχογιάννης Γεώργιος	300,00 €
Βουλοδήμος Σπυρίδων	20,00 €
Γαλανού Σεβαστή	100,00 €
Γεροχρήστου Παρασκευή	80,00 €
Γιαλαμά Ειρήνη	50,00 €
Γιαννακοπούλου Μαρία	70,00 €
Γιαννόπουλος Φώτιος	12,00 €
Γκάτζης Θεοφάνης	10,00 €
Γκίνη Μαρίνα	90,00 €
Γκουρομίσιος Ν.	200,00 €
Γλύκα Μαρκέλλα	30,00 €
Δαδιώτη Μαρία	50,00 €

Δαλέτου Γεωργία	30,00 €
Διακοπούλου Ελπίδα	200,00 €
Δουβλής Αριστείδης	40,00 €
Ευαγγελία	1.010,00 €
Ζαχαριάδης Χρήστος	120,00 €
Ζούμπου Παναγιώτα	100,00 €
Θεοδωρακοπούλου Κωσταντίνα	15,00 €
Ιακωβοπούλου Χαρίκλεια	20,00 €
Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου	20,00 €
Ιερά Μονή Μαρίτσης Αγίας Μαρίνης	150,00 €
Ιερά Μονή Σταγιάδων	50,00 €
Καλαθά Φωτεινή	40,00 €
Καλπούζος Γεώργιος	500,00 €
Καραβοκύρης Αριστοτέλης	6,43 €
Καραθανάση Μαρία	30,00 €
Καρύδης Προκόπης	60,00 €
Κατσιβάλης Ευστάθιος	10,00 €
Κατωστάρα Σταυρούλα	50,00 €
Καψιμαλάκου Παρασκευή	40,00 €
Κιουλαφά Αναστασία	50,00 €
Κιουλχατζή Ιωάννα	40,00 €
Κοκκίνη Αλεξάνδρα	50,00 €
Κορίκης Νικόλαος	50,00 €
Κορρέ - Συράκου Μαρία	20,00 €
Κουνελάκη Ειρήνη	150,00 €
Κουράτορας Ανδρέας	50,00 €
Κοψίνης Χαράλαμπος	100,00 €
Κυριακίδης Ευστάθιος	20,00 €
Κυριάκου Ασημίνα	40,00 €
Κωσταντινίδου Ελεούσα	120,00 €
Λαγός Δημήτριος	5,00 €
Λούκας Ναπολέων	40,00 €
Λώλης Ιωάννης	50,00 €
Μάϊνας Χάρης	80,00 €
Μανδηλαρά Ευαγγελία	40,00 €
Μαυροπάνου Άννα	400,00 €
Μαυροπούλου Χριστίνα	50,00 €
Μεϊντάνη Βασιλική	60,00 €
Μελετόπουλος Δημήτριος	250,00 €
Μορφονιός Αλέξανδρος	30,00 €
Μοσχονά Αικατερίνη	20,00 €
Μπακάλης Λουκάς	20,00 €
Μπινίκος Νικόλαος	20,00 €

Μπόγας Ανδρέας	10,00 €
Μπουρναβέα Αθανασία	50,00 €
Μυλωνά Ευσταθία	50,00 €
Νικολαΐδου Άννα	30,00 €
Νταλάκα Βασιλική	50,00 €
Οικονόμου Χαρίκλεια	10,00 €
π. Ελευθέριος Χαβάτζας	200,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	200,00 €
Πανελλήνια Ένωση Φίλων Πολυτέκνων	200,00 €
Παπαδήμα Βασιλική	30,00 €
Παπαδοπούλου Ιουλία	50,00 €
Παπακώστας Γεώργιος	200,00 €
Παπαπαναγιώτου Κλεανθία	50,00 €
Παπαφώτης Χρυστόδουλος	100,00 €
Πρωτονοταρίου Βάγια	20,00 €
Ράπτης Δημήτριος	30,00 €
Σαλαπίδα Ισμήνη	50,00 €
Σαμαρτζής Παύλος	30,00 €
Σταυροπούλου Μαρία	20,00 €
Στεργιούλης Βασίλειος	90,00 €
Τζανάκης Στυλιανός	5,00 €
Τοπούρη Χρυσούλα	50,00 €
Τσαπάρας Κωσταντίνος	20,00 €
Τσατσάνης Αθανάσιος	20,00 €
Τσεβά Παναγιώτα	150,00 €
Τσέλου Μαρία	100,00 €
Φαρμάκη Ευφροσύνη	10,00 €
Χατζηγεωργίου Νικόλαος	10,00 €
Ώττα Αικατερίνη	50,00 €

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ν. Μ υριδιωτίσεως Ουγκάντας από 01/04/2021 έως 30/06/2021	Ποσό
Ανέστη Ιωάννα	10,00 €
Ανώνυμος	400,00 €
Ανώνυμος	316,45 €
Βάγγου Γεωργία	20,00 €
Βάγγου Σπυριδούλα	20,00 €
Βασιλιάς Γεώργιος	40,00 €
Δελίκος Αναστάσιος	50,00 €
Ζώνα Σταυρούλα	50,00 €
Ιερεμία Αικατερίνη	100,00 €
Κοντού Άννα	50,00 €
Κουλουμπή Αγγελική	22,50 €
Κωστούλας Χρήστος	50,00 €
Λουπάκης Αθανάσιος	20,00 €
Νικολάου Νικόλαος	50,00 €

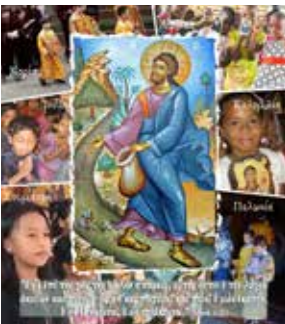
Πιλάκα Άννα	20,00 €
Ράπτη Μίνα	20,00 €
Σανιδάς Σωτήριος	100,00 €
Σωτήρχου Αικατερίνη	20,00 €
Τόγια Μαρία	20,00 €
Υφαντής Χαράλαμπος	50,00 €

Εις Μνήμην από 01/04/2021 έως 30/06/2021	Ποσό
Αγγέλη Βάνα εις μνήμην συζύγου Θεοδώρου	50,00 €
Ανώνυμος εις μνήμην Κωσταντίνας Σανιδά	50,00 €
Ανώνυμος εις μνήμην Κωσταντίνας Σανιδά	20,00 €
Βασιλείου Πέτρος εις μνήμην αδελφού Νικολάου	200,00 €
Καράμπουλας Χρήστος εις μνήμην συζύγου Αγγελικής	200,00 €
Ματσαγγούρα Βασιλική εις μνήμην Κωσταντίνας Σανιδά	30,00 €
Ματσαγγούρα Βασιλική εις μνήμην Χαριτίνης Κωστούλα	30,00 €
Τσιγούρη Θεοδώρα εις μνήμην γονέων Δη- μητρίου και Ελένης και αναδόχου Μαρίας	50,00 €

Συνδρομές μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από 01/04/2021 έως 30/06/2021	Ποσό 380,00 €
---	------------------

Συμπληρωματικά στο τεύχος 154 παραθέτουμε και τις Δωρεές που έγιναν Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 1/02/2021 έως 31/03/2021 μέσω της Εθνικής Τράπεζας, τις οποίες πρό- σφατα η Τράπεζα μας γνωστοποίησε	Ποσό
Αναστασίου Δέσποινα	90,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	200,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	270,00 €
Βασιλείου Αγλαΐα	100,00 €
Βενιζέλος Δημήτριος	50,00 €
Γκίνη Μαρίνα	60,00 €
Δούση Θεοδώρα	70,00 €
Καρύδης Προκόπης	60,00 €
Μπινίκος Νικόλαος	10,00 €
Μπογας Ανδρέας	20,00 €
Νικόλαος	20,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	100,00 €
Πετριτσόπουλος Ελευθέριος	100,00 €
Σφής Κωνσταντίνος	20,00 €
Φιλιππί Ευαγγελία	106,00 €
Χατζίκου Λαμπρινή	20,00 €
Ψυχομάνη Παναγιώτα	40,00 €

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**  
Οδεύοντες προς το «Πάσχα» του καλοκαιριού..... 3
- **Ξεκίνημα νέας εκκλησιαστικής χρονιάς**  
Σκέψεις Αγίων και σύγχρονων ποιμένων της Εκκλησίας μας για το βαθύτερο νόημα της Ιεράς Αποστολής ..... 6
- **Ιεραποστολικοί Αντίλαλοι**  
Νικηφόρος Μικραγιαννανίτης (†). Ο δωρικός Ιεραπόστολος  
Προσωπικές μαρτυρίες..... 8  
Εκδημία του Μητροπολίτη Καμπάλας κυρού Ιωνά ..... 13
- **Ιεραποστολικές Ορθόδοξες Μαρτυρίες - Εμπειρίες**  
«Ζω χάρη στον Σταυρό του Κυρίου» (αληθινή μαρτυρία από την Επισκοπή  
Γκόμα του Ανατ. Κογκό)..... 16  
Χαρά και Ειρήνη Χριστού «Frana amani ya kristo»..... 18
- **Ανοιχτό παράθυρο στην Ιεραποστολή**  
Νικηφόρου και Ιωνά των Αρχιερέων. Αιώνια η μνήμη ..... 20
- **Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς**  
Ο Άνθρωπος του Θεού - Man of God..... 24
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά Μέτωπα**  
Η Ορθοδοξία στην Κορέα ζει το δικό της θαύμα ..... 26  
Κατασκηνωτικό διήμερο στον Άγιο Διονύσιο Αιγίνης στο Ουλσάν  
στη Ν. Κορέα ..... 27  
Η Αγία Ευφημία δουλεύει στην Αφρική ..... 28  
Ιερά Μονή Εισοδείων της Θεοτόκου Κανάγκας ..... 30  
Με την ευχή της Εκκλησίας ξεκίνησε η νέα σχολική χρονιά στο Καμερούν ..... 31  
Περισσότερες από 500 βαπτίσεις τον τελευταίο μήνα στην Επισκοπή Αρούσας  
και Κεντρ. Τανζανίας ..... 31  
Η ωραιότερη μέρα της Ιεραποστολής ..... 32  
Περί του διακονήματος της ηγουμενίας..... 33
- **Επιστολές Ιεραποστόλων στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**..... 34
- **Δραστηριότητες του Ομίλου** ..... 36
- **Δωρεές φίλων και συνεργατών** ..... 37



**Επιμέλεια Εξωφύλλου:**  
**Ελένη Μαυρίδη**

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ  
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)



ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ  
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

[www.ierapostoli.gr](http://www.ierapostoli.gr)

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:  
[mail.ierapostoli@gmail.com](mailto:mail.ierapostoli@gmail.com)



Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Ανω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

**ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.**

**ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ [WWW.IERAPOSTOLI.GR](http://WWW.IERAPOSTOLI.GR)**

## *Ιεραποστολικό μήνυμα από τον Άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη*

Η Εκκλησία μας γιορτάζει την μνήμη του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου στις 24 Σεπτεμβρίου. Ο Άγιος Σιλουανός προσευχόταν αδιάλειπτα για όλο τον κόσμο. Αγαπούσε τους ανθρώπους και το Θεό χωρίς όρια. Λυπόταν και έκλαιγε για τις ψυχές που βρίσκονται μακριά από την αλήθεια.

Ο Άγιος Σιλουανός που προσευχήθηκε μετά δακρύων «νά γνωρίσουν πάντες οι λαοί τόν Κύριο», να ενδυναμώσει τους Ιεραποστόλους και να ανοίξει τα αυτιά, τίς καρδιές και το νου των ιθαγενών να δεχθούν το κήρυγμα της Αγίας και Γλυκυτάτης Ορθοδοξίας, για να ξεπικραδούν από την πίκρα της πλάνης!

